

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

GERBRICH, s.r.o., IČ: 26961903,
se sídlem Nádražní 106, Velké Opatovice,
zastoupeného advokátem Mgr. Lukášem Míšou
se sídlem Martinkova 854/5, Brno,

proti

žalovanému

Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát,
se sídlem Štěpánská 15, Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2016, č. j. ČOI
23736/15/O100/1000/15/16/Be,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a hlavní město Praha (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 23. 1. 2015, č. j. 12/0868/14/12/Z, bylo žalobci uloženo opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g), h) zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění tehdy účinném (dále jen „zákon o obecné bezpečnosti výrobků“ nebo jen „zákon“).
2. Uložené opatření se vztahovalo k výrobku: dřevěné požární dveře, jednokřídlové, otočné, plné, hladké, typ A1, konstrukce G 01 s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI 30 DP3 (dále také jen jako „výrobek“).
3. Na základě kontrol ze dne 18. 11. 2013 a 2. 12. 2013, při kterých byl proveden odběr předmětného výrobku a na základě výsledků zkoušek a posouzení kontrolovaného výrobku bylo zjištěno, že předmětný výrobek nesplňuje požadavky stanovené určenými normami (ČSN EN 14600 a ČSN EN1351-2 A1) a stavebním technickým osvědčením č. STO – 07 -2141/Z, které souvisí se základními požadavky, nesplňuje požadavky předpisů, technické požadavky stanovené jinými právními předpisy a zákonem č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na nařízení vlády číslo 163/2002 Sb., nesplňuje základní požadavky na stavbu ve smyslu přílohy číslo 1 NV 163, respektive představuje riziko pro splnění těchto požadavků, neboť výrobky musí být vhodné pro stavby, aby tyto byly (jako celek i jednotlivé části) při respektování hospodárnosti vhodné k určenému využití do staveb a zároveň plnily základní požadavky na stavby. V případě deklarace výrobku jako zařízení pro omezení šíření požáru je třeba, aby výrobky plnily zejména požadavky na požární bezpečnost, kdy stavba musí být navržena a postavena takovým způsobem, aby v případě požáru byl zejména omezen vznik a šíření požáru a kouře ve stavebním objektu, osoby a zvířata mohly opustit stavbu nebo být zachráněny jiným způsobem a byla brána v úvahu bezpečnost záchranných jednotek.
4. Uložené opatření spočívalo v zákazu uvádění tohoto výrobku na trh, v okamžitém stažení tohoto výrobku z trhu a ve zpětném převzetí uvedeného výrobku od spotřebitelů. Správní orgán prvního stupně uložil žalobci uvedené opatření, neboť seznal, že předmětný výrobek nevyhovoval požadavkům na bezpečný výrobek podle § 3 odst. 1 písm. a) a odst. 4 zákona o obecné bezpečnosti výrobků, neboť zjištěná trvanlivost požární odolnosti 7 minut neodpovídá žalobcem jako výrobcem deklarované klasifikaci požární odolnosti 30 minut a představuje tak rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele. Žalobce tak v rozporu s § 5 odst. 3 zákona o obecné bezpečnosti výrobků uvedl na trh výrobek, který je nebezpečný.
5. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že vypustil část výroku tohoto rozhodnutí, jinak je potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. V úvodu podané žaloby žalobce zdůraznil, že za nezákonné pokládá jak napadené rozhodnutí, tak i postup a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zároveň odkázal na obsah podaného odvolání s tím, že se s podanou žalobou obsahově překrývá.
7. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uváděl:
 - námitky proti postupu správního orgánu v řízení,
 - upozornění na pochybení při požární zkoušce,
 - tvrzení k nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí správního orgánu,
 - upozornění na chybné závěry a právní posouzení ohledně konstrukce dveří a
 - tvrzení k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu.
8. Odvolací námitky byly žalovaným buď nesprávně zamítnuty, anebo žalovaný sice uznal jejich důvodnost, ale nesprávně dospěl k závěru, že případná vada postupu či posouzení ze strany prvostupňového orgánu nemá vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, přičemž námitky žalobce byly v tomto smyslu bagatelizovány.
9. Žalobce v podané žalobě namítá, že v řízení byl zcela nedostatečně zjištěný skutkový stav, obě rozhodnutí vydaná ve věci trpí vadou nesprávného právního posouzení mající vliv na jejich zákonnost.
10. Konkrétně žalobce vznesl následující žalobní námitky
11. a) **ČSN (technická norma) není právním předpisem, pokud na ni žádný právní předpis neodkazuje jako na závaznou. Může mít za následek nezjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ale samotné odchýlení se od textu normy nemá vliv na zákonnost.**
12. Žalobce se ztotožnil se závěrem, že provedení zkoušky v rozporu s ČSN sice nemusí být přímo porušením právních předpisů. Ale nelze odhlédnout od toho, že technická norma je vytvořena jako objektivní a doporučený postup, který směřuje k zajištění správného postupu v dané věci, zde ke zjištění správného výsledku, resp. řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nedodržení technické normy pak znamená, že skutkový stav nebyl zjištěn objektivně a/nebo přezkoumatelně. Porušením ČSN, které zde nastalo, především neprovedením kondicionování odebraného vzorku kontrolovaného výrobku, takto skutkový stav zjevně zjištěn nebyl a ani být nemohl.
13. b) **Žalovaný připustil, že oznámení o zahájení řízení sice nebylo formulováno vhodně, ale není pravda, že by správní orgán měl od začátku jasno, jak řízení dopadne.**
14. Obsah oznámení o zahájení řízení je žalovaným nepřipustně zlehčován. Žalovaný řádně neodůvodnil, že správní orgán neměl od počátku jasnou představu o výsledku celého řízení a o výroku rozhodnutí. Z textu oznámení je patrné, že výrok rozhodnutí byl předem dán. Celkové okolnosti o tom navíc svědčí také, včetně tiskové konference, kde byl výsledek zkoušky požární odolnosti prezentován de facto jako finální závěr, a výstupem z ní pak bylo i doporučení pro spotřebitele, že mohou žádat výměnu zboží (kontrolovaného výrobku), vydané 2 dny po zahájení řízení v této věci. To vše se tedy stalo, aniž by žalobce mohl zaslat své vyjádření ve věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. **c) Odmítnutí pochybení požární zkušebny bylo v pořádku – není překvapivé ani výjimečné, že výrobek zkouškou neprošel.**
16. Žalobce se v této části vymezoval proti závěrům prvostupňového rozhodnutí, které vycházely ze zkoušky požární odolnosti jako jediného správného a objektivního podkladu, přičemž jakékoli námitky žalobce byly odmítnuty s tím, že pochybení nemohlo nastat na straně zkušebny, ale zjevně bylo na straně žalobce jako kontrolovaného subjektu. Žalovaný se tak odmítl zabývat možným pochybením při zkoušce a tuto variantu vůbec nepřipustil. Pokud však žalobce upozorňoval na konkrétní pochybení, nejasnosti a nedostatky jak při přípravě zkoušky, tak při jejím provedení a zdokumentování, měly být jeho námitky řádně vypořádány. To se však nestalo. Žalovaný se obdobně jako prvostupňový orgán omezil na konstatování, že negativní výsledek zkoušky není překvapivý ani výjimečný. Uvedené odůvodnění žalobce označil za nepřezkoumatelné.
17. **d) Je zcela spekulativní a hypotetické, že by správní orgán hned po zkoušce věděl, jak rozhodne, a stejně tak je nutno posoudit námitku podjatosti zkušebny v případě neférového konkurenčního boje.**
18. Žalobce připustil, že z uvedeného pohledu se námitka jeví být hypotetickou. Vznese na však byla právě kvůli tomu, že možné pochybení zkušebny ani montážníka nebylo jakkoli zkoumáno. Pokud by totiž k žalobcem naznačené situaci ovlivnění zkušebny či montážníka skutečně došlo, žalobce by neměl žádnou obranu proti takovému postupu. Jelikož žalobci nebyl vydán seznam osob přítomných u zkoušky ani videozáznam, nebyly odstraněny možné pochybnosti v tomto směru.
19. **e) Videozáznam o zkoušce nebyl podkladem pro zahájení ani vedení správního řízení.**
20. Videozáznam z provedení zkoušky požární odolnosti (a možná i z její přípravy) je důkazním prostředkem, který byl správnímu orgánu k dispozici. Žalobce jednoznačně měl mít možnost se s ním seznámit, a to už pro případ, že by z něj vyplývaly skutečnosti svědčící v jeho prospěch. Tím, že správní orgán takový postup odmítl, nepřipustně omezil právo žalobce uplatnit skutečnosti svědčící v jeho prospěch. Tento záznam obsahoval pouze a jen skutečnosti vztahující se k projednávané věci. Neexistuje tak žádný ospravedlnitelný důvod, proč by se žalobce s videozáznamem nemohl a neměl seznámit. Navíc správní orgán se s ním zjevně seznámil a není vůbec zřejmé v jakém rozsahu a jak to případně mohlo ovlivnit rozhodnutí. Podle způsobu prezentování veřejně na tiskové konferenci to zjevně vliv na rozhodnutí mělo, a proto měl být záznam jako součást správního spisu žalobci zpřístupněn.
21. **f) Seznam osob přítomných u zkoušky požární odolnosti není nutný k prokázání stavu věci.**
22. Žalobce uznal, že k prokázání stavu věci tento seznam nutný není. Ale seznam osob přítomných u zkoušky je zcela nezbytný ke zjištění, zda samotný průběh zkoušky nemohl být něčím ovlivněn. To platí tím spíše, že žalobci jako jedinému účastníku řízení nebyl zpřístupněn ani videozáznam o zkoušce.
23. **g) Zkouška požární odolnosti byla provedena „v zásadě dostatečně“.**
24. Skutkový stav by měl být v každé věci zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. V projednávané věci to platí tím spíše, že na základě provedení zkoušky nebylo vedeno pouze správní řízení, jehož výsledkem bylo uložení opatření žalobou napadeným rozhodnutím, ale bylo zahájeno také řízení o uložení sankce. Když má mít

provedení zkoušky předvídané účinky, jako je uložení opatření a případně i uložení sankce, musí být skutkový stav prokázán zcela jednoznačně a v pochybnostech mělo být rozhodnuto ve prospěch účastníka řízení. Posouzení žalovaného, že zkouška byla provedena „v zásadě dostatečně“ svědčí o nedbalém přístupu ze strany žalovaného a o nemožnosti dovolat se práva, když důvodné námitky jsou bagatelizovány. Buď měly být odstraněny všechny pochybnosti a přesvědčivě a přezkoumatelně vypořádány všechny námitky, anebo mělo být odvoláním napadené rozhodnutí zrušeno.

25. **h) Montážník J. D. mohl montovat odebraný vzorek kontrolovaného výrobku pro zkoušku požární odolnosti. Konstrukce byla licencována od výrobce ADOR, a ten montážníka proškolil. Průvodní dokumentaci montážník důvodně považoval za montážní návod. Montážní a skladovací podmínky neobsahují žádnou informaci o tom, že nejsou montážním návodem. Reklamační řád váže platnost záruky na montážní podmínky, nikoli montážní návod.**
26. Žalobce trvá na tom, že montážní podmínky nelze zaměňovat s montážním návodem. Jestli se to stalo, tím spíš to svědčí o neodbornosti a nekvalifikovanosti montážníka D. Žalovaný mohl vznést dotaz na montážníka, z čeho vycházel při provedení přípravy zkoušky požární odolnosti, tedy při montáži vzorku dveří stavebního otvoru ve zkušebně. Namísto toho žalovaný spíše spekuluje, že průvodní dokumentaci považoval za montážní návod. Žalobce je přesvědčen, že zde nejde o žádný omyl v pojmosloví – montážní podmínky a montážní návod mají zcela odlišný obsah. Postup, který je nutno zvolit při montáži, je uveden pouze v montážním návodu. Montážníci proškolení žalobcem rozdíl velmi dobře znají. Rozdíl mezi podmínkami a návodem je dle žalobce průměrnému spotřebiteli zjevný. Montážní návod byl učiněn součástí správního spisu (tedy mohl být dostupný i zkušebně a montážníkovi) až po provedení zkoušky požární odolnosti, z čehož je zřejmé, že montáž byla provedena bez návodu. Tato skutečnost odpovídá také námitkám žalobce, že montáž byla provedena nesprávně. Montážník měl dále dodat i doklad o montáži, namísto toho však vyplnil nevyhovující doklad o provozuschopnosti (který se vydává při revizích na základě zkoušek již dříve montovaných výrobků, nikoli při montáži). Jak žalobce uváděl již ve svém odvolání, doklad o montáži běžně obsahuje odkaz na technickou normu ČSN 14600 a její přílohu C týkající se požárních dveří. Pokud by byl správný doklad řádně vyplněn, byly by v něm zaznamenány všechny důležité předepsané údaje, což se však nestalo. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k těmto námitkám nijak nevyjádřil.
27. **ch) Žalovaný nijak nepopřel zjištění žalobce, že v jiných řízeních si mohou kontrolované osoby dveře samy montovat.**
28. Žalovaný veřejně deklaruje, že v minulosti proběhly a i nadále probíhají zkoušky požární odolnosti požárních dveří. Při aktuálně prováděných zkouškách umožňuje kontrolovaným osobám, aby zkoušku připravily samy. To žalobci umožněno nebylo, žalobce neobdržel dokonce ani seznam osob přítomných u zkoušky ani záznam o provedení zkoušky. Právě to může podle žalobce představovat zcela zásadní rozdíl, který mohl mít vliv na výsledek zkoušky požární odolnosti, nadto zcela neopodstatněný. Každý výrobce se maximálně snaží vytvořit nejlepší podmínky, což v tomto případě bylo porušeno a montáž byla provedena neodborně a lehkomyšlně. V podrobnostech žalovaný odkázal na bod 12 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

29. Velikost spár je zcela zásadní pro úspěšné provedení zkoušky požární odolnosti. Žádné dveře namontované s ponechanou spárou 8 mm a více nemohou v ocelové zárubni zkoušce vyhovět. Byla tak porušena technická norma ČSN EN 1634-1 stanovující maximální toleranci spár. Je možné, že výsledek zkoušky ovlivnila nevyhovující zárubeň, příp. že došlo k vadné montáži zárubně. Tyto hodnoty však nebyly vůbec měřeny a na pochybení lze usuzovat právě pouze ze spár mezi dveřním křídlem a zárubní. Také tzv. kritérium izolace (podle protokolu nebyla dosažena žádná mezní hodnota teplot) svědčí o vadné montáži, nikoli o tom, že by předmětný výrobek účastníka řízení nesplňoval požadavky na požární bezpečnost.
30. **i) Žalovaný uvádí, že vůbec nebylo zkoumáno, zda byly porušeny ČSN (zejména ohledně kondicionování) – pouze uvedeno, že i kdyby byly, nemá to vliv na zákonnost.**
31. Změřeny a zváženy byly dveře výrobce ADOR. Žalovaný tím připouští, že nemusely být splněny podmínky pro zkoušku, resp. že není přezkoumatelné, že byly vytvořeny řádné a objektivní podmínky. Toto měl žalovaný podle přesvědčení žalobce naopak důsledně zkoumat, jelikož to mohlo mít a zřejmě i mělo (spolu s chybnou montáží) zásadní vliv na výsledek zkoušky, tedy na zjištění skutkového stavu. Přitom zejména kondicionování, tedy ustálení vzorku výrobku z hlediska obsahu vlhkosti má zásadní vliv na výsledek zkoušky. V tomto případě nejenže nebylo kondicionování provedeno, ale hodnoty vlhkosti nebyly ani zjišťovány a logicky pak tedy ani nikde zaznamenány. Změření a zvážení dveří výrobce ADOR je dle žalobce nedostatečné. Aby byl přezkoumatelný výsledek zkoušky požární odolnosti, bylo nutno zkoumat každý výrobek zvlášť. Tyto skutečnosti měly být ověřeny. Pokud ověřeny být nemohou, jelikož není jak, svědčí to o oprávněnosti námitek žalobce, že zkouška byla provedena nepřezkoumatelně, což však nelze klást k tíži žalobce. Závěr žalovaného také nijak nepočítá se skutečností, že certifikát kontrolovaného výrobku umožňoval provádění změn v konstrukci, které nejsou výrazné, a tudíž pro zkoušku nepostačovalo vycházet z jiného vzorku jiného výrobce, byť se stejným původním certifikátem.
32. **j) Zkouška požární odolnosti byla provedena na základě existujících předchozích pochybností Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR.**
33. Žalobci taková informace není známa. Žádný takový důkaz se ani dle jeho povědomí ve spisu nenachází. Tento závěr žalovaného je nový a překvapivý, ve spisu nepodchycený. Žalobce se k takové informaci nemohl vyjádřit a žalovaný z ní neměl vycházet. Zejména ve spojení s oznámením o zahájení řízení, v němž bylo uvedeno, jaké opatření bude žalobci uloženo, a s prezentováním zkoušky ihned po zahájení řízení bez možnosti předchozího vyjádření žalobce, svědčí tato skutečnost o tom, že žalovaný spíše jen obhajuje závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, namísto řádného vypořádání námitek žalobce.
34. **k) Žalovaný nesdílí pochybnost o způsobu zjištění a zaznamenání nových hodnot v protokolu o zkoušce požární odolnosti. Porovnáním protokolů je zřejmé, že jen došlo omylem k přepsání hodnot od kontrolované osoby Masonite.**
35. Takové odůvodnění pochybení zkušebny je pro žalobce nepřijatelné. Žalovaný sám uvádí, že protokol vzniká až s časovým odstupem. Pokud by hodnoty nebyly mylné, ale „pouze“ mylně převzaté z jiné zkoušky, je zřejmé, že u této jiné zkoušky dveře zřejmě byly také vadně namontovány, což svědčí o nedbalém a chybném postupu zkušebny, resp. montážníka. Žalobce označil rozhodnutí v této části za nepřezkoumatelné.

36. l) K ukončení zkoušky požární odolnosti nedošlo z důvodu prošlehnutí plamene, ale v důsledku vložení měřky o průměru 25mm. Podle ČSN 1363-1 došlo k porušení celistvosti a izolace. Závěr o chybném provedení zkoušky nelze činit z deformace namísto prohoření (deformace je podle ČSN 1634-1 známou reakcí na oheň). Z krátkého času zkoušky nelze mnoho vyvodit.
37. Žalovaný zde používá argumentaci dle technických norem a činí je podkladem pro své rozhodnutí, ale když upozornil na jejich porušení žalobce, byla jeho námitka zamítnuta s tím, že ČSN nejsou právním předpisem a jejich případné nedodržení nemá vliv na zákonnost. Z krátkého času, po kterém byla zkouška ukončena (7 minut při deklarované požární odolnosti 30 minut) je naopak zcela zjevné nedodržení podmínek (kondicionování) a samotné montáže, a to opět dle ČSN, jak je uvedeno výše.
38. m) Žalovaný dospěl k závěru, že kondicionování nemuselo být provedeno a vyjádření zkušebny je dostatečné. Vzorek se má pevností a obsahem vlhkosti blížit podmínkám užití v praxi. To bylo splněno, resp. není zřejmé, z čeho má být vyvozován opak. Z kontrolního protokolu ze dne odběru od prodejce ERKADO se nepodává, že by měly být porušeny skladovací podmínky. Nic nenasvědčuje tomu, že by došlo k promáčení. Typickou příčinu nevyhovění představují nevyhovující vlastnosti, nikoli průběh a příprava zkoušky.
39. Žalobci je vytýkáno, že neprokázal nepovolenou vlhkost. Žalobce ale ani neměl a nemá možnost tak učinit, jelikož odebraný vzorek byl spálený a byl montovaný bez přítomnosti žalobce (nadto neoprávněnou, neproškolenou osobou). Dokumentace o podmínkách musí být zajištěna samotnou zkušebnou, což se zde nestalo a nyní již pravděpodobně nelze ověřit, při jakých podmínkách byly dveře testované. To ale nelze dávat za vinu žalobci. Rozdílná vlhkost přitom může mít zásadní vliv na výsledky zkoušky. To, že v protokolu není vyznačeno porušení podmínek, neznamená, že k němu nedošlo. Proto měla být vlhkost jako jeden ze základních faktorů zjištěna. Naopak o možném promáčení svědčí velmi zvláštní výsledek zkoušky, kdy i běžný nevyhovující výsledek u certifikace požární odolnosti 30 minut je jen o něco kratší, nikoli o tři čtvrtiny tohoto času.
40. Žalovaný dále spekuluje, že typickou příčinou výsledku jsou nevyhovující vlastnosti. O takovém závěru však nebyl dle přesvědčení žalobce v řízení učiněn žádný zákonný a přezkoumatelný důkaz. Žalovaný opět stejně jako zkušebna i prvostupňový orgán zcela odmítá možnou chybu zkušebny či montážníka při přípravě a provedení zkoušky (kondicionování a montáž) a ze zkoušky vyvozují zásadní negativní důsledky pro žalobce, když přitom vůbec není doloženo, jak byla zkouška připravena. A o tom, jak probíhala, je sice dostupný videozáznam, který ale nebyl dán žalobci k dispozici, resp. správní orgán od počátku tvrdí, že není součástí spisu.
41. Je pravdou, že zkušebna má příslušnou akreditaci k provádění zkoušek požární odolnosti, ale to samo o sobě ještě neznamená, že nemůže pochybit, tudíž samotná akreditace není v tomto směru žádným důkazem o tom, že zkouška proběhla řádně. Pokud o zkoušce existují tak zásadní pochybnosti, je nutné naopak zkoušku považovat za neplatnou a nelze z ní vycházet jako ze zásadního důkazu pro vydání rozhodnutí.
42. Pro provádění zkoušek požární odolnosti jsou stanoveny přesné podmínky technickou normou ČSN EN 1634-1, která v bodu 8 odkazuje na normu EN 1363-1. Ta v bodu 8.1 určuje, že zkušební vzorek nesmí být zkoušen dříve, dokud nedosáhne rovnovážného stavu obsahu vlhkosti, při uložení ve vnější atmosféře s 50% relativní vlhkostí při 23 °C. Dle přílohy F citované normy se může vysoký obsah vlhkosti projevit u dřeva kroucením

materiálu, naopak vzorek s nízkým obsahem vlhkosti může být ovlivněn abnormálním účinkem tepelného toku. Pro dřevo a vnitřní truhlářské výrobky (čemuž odpovídá kontrolovaný výrobek) je stanovena vlhkost 9 % až 12 %. Pokud existuje jasný a přesný postup vytvořený pro danou situaci (provádění požárních zkoušek), není žádného důvodu, proč by se jím neměla zkušebna řídit a v souladu s ním zkoušku provést a přezkoumatelně všechny údaje zaznamenat. Pochybení v tomto smyslu nelze přikládat k tíži žalobce. Již jen porušení povinnosti provést kondicionování je hrubým porušením pravidel k řádnému zjištění skutkového stavu a samostatným důvodem pro neplatnost zkoušky jako stěžejního důkazu v této věci.

43. Žalobce jako důkaz o chybné přípravě zkoušky doložil i novou zkoušku stejného typu dveří provedenou v jiné zkušebně. Výsledek zkoušky byl kladný s dobou požární odolnosti 31 minut. Správní orgány obou stupňů tuto zkoušku odmítly s tím, že šlo o odlišný vzorek dveří. Jak je však patrné z údajů uvedených v odvolání žalobce i rozhodnutí žalovaného, rozdíly jsou minimální a v některých případech byly odlišnosti spíše v neprospěch nově zkoušeného vzorku. Žalovaný se měl s tímto důkazem řádně vypořádat a případně vysvětlit, proč mohou být rozdíly mezi výsledky zkoušek tak značné, nikoli tento důkaz odmítnout s paušálním odkazem na nepoužitelnost výsledku zkoušky.
44. **n) Ani zkouška materiálové skladby kontrolovaného výrobku nedopadla pro žalobce příznivě. Vzorek se neshoduje s vlastnostmi vzorku úspěšně otestovaného zkušebnou v roce 2006. Předmětné rozdíly v konstrukci jsou takového rázu, že přesahují rámec přímé aplikace původní úspěšné zkoušky a doklady o posouzení shody tak již na takto pozměněný produkt nelze vztáhnout.**
45. Stanovisko Ing. Č. nesvědčí výrazně ve prospěch žalobce. Jmenovaný se zabývá změnou rozměrů dřevěných profilů, částečným odstraněním protipožární zpěňující pásky a změnou jejich rozměrů. Odkaz na následnou zkoušku u jiné zkušebny nemá význam, neboť vzorky dveří se neshodují. Vzhledem k použitým formulacím je přinejmenším sporné, zda Ing. Č. změnám připisuje pouze malý vliv a nebyla by nutná nová zkouška.
46. Podle přesvědčení žalobce není pravděpodobné, že sám žalovaný má hluboké odborné znalosti, které by argumentačně převýšily znalecké posouzení doložené žalobcem. V řízení nedošlo k výsledku Ing. Č. ani k zajištění doplňujícího znaleckého posouzení nebo vyjádření jiné odborné osoby, která by byla schopná posoudit žalobcem předložené stanovisko. Závěr žalovaného o příliš velkých rozdílech v konstrukci žalobce označil spíše za obhajování odvoláním napadeného rozhodnutí než řádné vyjádření k námitce. Žalovaný nadto zcela pominul, že prvostupňový orgán se k tomuto důkazu nijak nevyjádřil a žalobce se tak poprvé dozvěděl posouzení předloženého stanoviska až z finálního rozhodnutí, proti kterému není přípustný opravný prostředek. Na odvolací námitku nevypořádání tohoto bodu prvostupňovým orgánem žalovaný nijak nereagoval. Z textu odůvodnění rozhodnutí žalovaného navíc vyplývá, že žalovaný si ani nebyl jist, jak by měl výklad odborné osoby posoudit. Uvedl k tomu, že je přinejmenším sporné, že po provedení změn nebyla zapotřebí nová zkouška. Takové posouzení je ale podle žalobce nedostatečné a žalovaný měl buď získat bližší informace a vyjádřit závěr o pochybení žalobce, anebo v pochybnostech rozhodnout v jeho prospěch a napadené rozhodnutí zrušit. V odůvodnění jsou však uvedeny jen domněnky žalovaného, nikoli přesvědčivé odůvodnění.
47. **o) Centrum stavebního inženýrství (CSI) jako osoba provádějící u žalobce dohled nad výrobou uvedla, že systém řízení výroby byl v pořádku. Zkušebna uvedla, že došlo k jeho**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úplnému selhání. U CSI ale nelze odhlédnout od toho, že jde o obhajobu vlastní činnosti, jelikož nad systémem řízení výroby vykonával dohled. Platnosti certifikátu nelze dát přednost před výsledkem zkoušky.

48. Žalobce namítá, že žalovaný účelově odmítá či zlehčuje vyjádření CSI a naopak považuje za jediné správné stanovisko zkušebny, když to byla přitom právě ona, která si dle přesvědčení žalobce tímto vysvětlením obhazuje vlastní chybu při zkoušce. O zkoušce byly důvodné pochybnosti a zkušebna vlastním pochybením zavinila i její nepřezkoumatelnost, proto naopak vyjádření CSI nabývá na významu a je v souladu s tvrzením žalobce. Ten považuje za nesprávné uvádět, že k vyjádření CSI nelze přihlídnout, protože tím obhazuje vlastní činnosti, a závěr rozhodnutí postavit na vyjádření zkušebny, která činí zcela totéž.
49. p) Pro certifikaci se zkouší dveře zvlášť v zárubni ocelové a zvlášť v zárubni dřevěné. V dokumentaci byla ale doložena jen zkouška v ocelové zárubni. CSI a Technický a zkušební ústav stavební uvádějí možnost montáže do dřevěné zárubně. Dveře odebrané pro kontrolu byly dle přiložených osvědčení určeny do ocelové zárubně. V dřevěné zárubni by dveře podle ČSN 1634-1 nemohly dopadnout hůř, nelze ale očekávat, že by zkouškou prošly.
50. Žalovaný zde připouští, že kontrolovaný výrobek se mohl užívat i v dřevěné zárubni a výsledek takové zkoušky není znám. Žalobce trvá na tom, že žádné opatření nemělo být uloženo, ale kdyby teoreticky ano, pak jen pro dveře namontované v ocelové zárubni. Dále je toho názoru, že správně kondicionované a namontované dveře by požární zkouškou prošly, tím spíše v dřevěné zárubni.
51. K druhému závěru uvedenému v této části rozhodnutí žalovaného žalobce uvádí, že pokud by byla provedena platná zkouška v dřevěné zárubni a výsledek byl nevyhovující, bylo by možné logicky usoudit, že v ocelové zárubni by byl výsledek stejný či spíše horší. V opačném případě je ale uložení takového opatření bez jakéhokoli omezení nezákonné, resp. minimálně neodůvodněné a předčasné.
52. Požární dveře a zárubně jsou navíc brány jako protipožární celek (požární uzávěr), tedy kontrolovaný výrobek sám o sobě není schopen odolat požáru, je-li použita nevyhovující zárubeň (bez protipožárních vlastností). Zkušebna přitom při zkoušce nepřipustně použila typ zárubně, do které nebyl kontrolovaný výrobek zkoušen. S tímto pochybením se správní orgány nevypořádaly.
53. Žalovaný se v rámci vyjádření k žalobě podrobně vypořádal s žalobními námitkami. Předně vyjádřil přesvědčení, že soud nemůže podané odvolání vzít za součást žaloby a je oprávněn zabývat se pouze obsahem podané žaloby. V tomto smyslu též odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
54. Žalovaný trval na tom, že všechny odvolací námitky vypořádal odpovídajícím způsobem a napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
55. K věci samotné žalovaný setrval na závěrech napadeného rozhodnutí s tím, že učiněné závěry odpovídají kontrolním zjištěním správních orgánů.

III.

Obsah správního spisu a podaného odvolání.

56. Dne 22. 8. 2014, pod č. j. 12/0868/14/12/Z zahájila Česká obchodní inspekce, Inspektorát Středočeský a Hlavní město Praha se žalobcem správní řízení ve věci vydání rozhodnutí o uložení opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g), h) zákona č. 102/2001 Sb., o obecné

bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů v rozhodném znění (dále jen „zákon č. 102/2001 Sb.“). K zahájení správního řízení správní orgán prvního stupně přistoupil na základě provedených kontrol ze dne 18. 11. 2013 a 2. 12. 2013, při kterých byl proveden odběr vzorků kontrolovaného výrobku: dřevěných požárních dveří, jednokřídlových, otočných, plných, hladkých typ A1 (konstrukce G. 01) s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI 30 DP3.

57. Správní orgán konstatoval, že výrobek nevyhovuje požadavkům na bezpečný výrobek podle § 3 odst. 1 písm. a) odst. 4 zákona č. 102/2001, neboť zjištěná trvanlivost požární odolnosti představuje rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele, kdy zjištěná trvanlivost požární odolnosti 7 minut neodpovídá žalobcem deklarované klasifikaci požární odolnosti 30 minut, výrobek dále nesplňoval požadavky stanovené určenými normami ČSN EN 14600 a ČSN EN 13501-2 + A1 a stavebním technickým osvědčením č. STO -072141/Z rev. 1, které souvisí se základními požadavky, nesplňuje požadavky předpisů, technické požadavky stanovené jinými právními předpisy, a to zákonem č. 22/1997 Sb. ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na nařízení vlády č. 163/2002 Sb., nesplňuje základní požadavky na stavbu ve smyslu přílohy číslo 1 nařízení vlády, respektive představuje riziko pro splnění těchto požadavků.
58. Jak se podává z obsahu správního spisu, dne 18. 11. 2013 byl proveden odběr stanovených výrobků, a to dvou kusů dřevěných dveřních protipožárních křídel od žalobce jako výrobce v provozovně společnosti ERKÁDO CZ s.r.o. v Uhříněvsi. K výrobku byla prodávajícím přiložena dokumentace, která obsahovala Osvědčení o požární odolnosti č. 134963, vydané výrobcem (žalobcem) dne 13. 11. 2013, prohlášení o shodě vydané žalobcem dne 3. 1. 2011, certifikát výrobku č. 1510/Z/212/2007 R1, pokyny pro užívání a údržbu výrobků žalobce, montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní žalobce, přepravní list č. 139193418 ze dne 13. 11. 2013. Podle kontrolního protokolu zpracovaného dne 9. 12. 2013 ČOI inspektorátem středočeským a hlavním město Praha byl zjištěn nevyhovující vzorek a z tohoto důvodu bylo přijato opatření, kdy podle § 18 a odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb. bylo kontrolované osobě zakázáno předmětný výrobek distribuovat.
59. Na základě objednávky České obchodní inspekce ústředního inspektorátu společnost PAVUS a.s. vydala protokol o zkoušce požární odolnosti číslo PR-13-2.142 dne 29. 11. 2013. Předmětem zkoušky byla dveřní uzávěrová sestava složená z jednokřídlových dřevěných dveří s polodrážkou a ocelové požární zárubně do zdiva, vzorek číslo 1801 S, odebraný ve firmě ERKÁDO. Podle bodu 3. 5. protokolu od dodání vzorků do zkušebny do provedení zkoušky byl vzorek uložen v uzavřeném prostředí klimatizační komory při teplotě vzduchu $23 \pm 5^{\circ}\text{C}$ relativní vlhkosti vzduchu $50 \pm 5\%$. Výsledky zkoušky byly vyjádřeny takto: Celistvost vznícení bavlňeného polštárku 7 minut, nebyl přikládán, umožnění průchodu měrky 7 minut, trvalé plamenné hoření 7 minut, bez porušení. Izolace průměrná teplota 7 minut, bez dosažení, maximální teplota 7 minut, bez dosažení, maximální teplota - doplňkový postup 7 minut bez dosažení maximální teplota - zárubeň DK ($\Delta T = 180^{\circ}\text{C}$) 7 minut, bez dosažení, maximální teplota - zárubeň DK ($\Delta T = 180^{\circ}\text{C}$) 7 minut, bez dosažení. Radiace tepelný tok $5 \text{ kW}\cdot\text{m}^{-2}$ 7 minut bez dosažení.
60. Podle obsahu kontrolního protokolu ze dne 12. 12. 2013, žalovaný dospěl k závěru, že posuzovaný výrobek (dřevěné dveřní protipožární křídla) nesplňuje požadavky na požární odolnost tak, jak je vymezena v základních požadavcích stavebního technického osvědčení v návaznosti na určené normy ČSN EN 14600 a ČSN EN 13501-2 a jak je deklarovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobcem jako výrobcem při uvedení výrobku na trh (EI 30 DP3). Výrobek byl při uvedení na trh klasifikován z hlediska na celistvost E, tak i na izolaci, I přičemž klasifikační doba, po kterou má být dodržena kritéria celistvosti a izolaci je 30 minut a posouzením byla zjištěna klasifikační doba 7 minut. Výrobek rovněž nesplňoval požadavek na radiaci W, tak jak je klasifikován v technické dokumentaci (EW 30 minut). Požadavky a klasifikace nezbytné k prokázání charakteristik trvanlivosti požární odolnosti stanovuje norma ČSN EN 14600 Vrata, dveře a otevíravá okna s charakteristikami požární odolnosti, a/nebo kouřotěsnosti - Požadavky a klasifikace. Podle čl. 6.2 klasifikace požární odolnosti, dveře nebo otevíravá okna zkoušené v souladu s EN 1634-1, resp. 13501-2+A1 musí být klasifikovány vzhledem k celistvosti E, celistvosti a izolaci EI1 nebo EI 2 a celistvosti a radiaci EW.

61. Kontrolou a posouzením vzorku bylo zjištěno, že kontrolovaný výrobek - dřevěné požární dveře jednokřídlé, otočné, plné, hladké, typ standard A1 (konstrukce G01) klasifikace požární odolnosti EI 30 DP3 (požárně odolné dveře, které jsou určeny pro uzavření trvalých otvorů v požárně dělících konstrukcích, pro účely požární odolnosti, použité v sestavě) nesplňuje požadavky požární odolnosti z hlediska celistvosti, izolace a radiace, nesplňuje požadavky stanovené určenými normami a stavebním technickým osvědčením č. STO-07-2141/Z rev. 1, které souvisí se základními požadavky, nesplňuje základní požadavky ve smyslu přílohy číslo 1 nařízení vlády číslo 163/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů, dle kterého výrobky musí být vhodné pro stavby, aby tyto byly (jako celek i jednotlivé části) při respektování hospodárnosti vhodné k určenému využití staveb a zároveň plnily níže uvedené základní požadavky na stavby, nesplňují požadavky dle části 2 Požární bezpečnosti, když stavba musí být navržena a postavena takovým způsobem, aby v případě požáru: a) byl omezen vznik a šíření požáru a kouře ve stavebním objektu, b) osoby a zvířata mohly opustit stavbu nebo být zachráněny jiným způsobem, c) byla brána v úvahu bezpečnost záchranných jednotek.
62. Kontrolou bylo zjištěno, že žalobce uvedl na trh kontrolovaný výrobek s prohlášením o shodě, který je v rozporu s § 13 zákona č. 22/1997 Sb. neboť nesplňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b) tohoto zákona a nesplňuje základní požadavky nařízení vlády č. 163/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
63. Podle závěru kontroly a navrhovaného dalšího postupu bylo žalobci sděleno, že ČOI jako orgán dozoru má v úmyslu přijmout ochranné opatření podle § 18 a zákona č. 22/19 97, žalobci byla poskytnuta lhůta, aby mohl předložit své připomínky podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a rady číslo 764/2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Tato lhůta byla stanovena v termínu do 15. 1. 2014, současně bylo v tomto smyslu přijato opatření.
64. Žalobce využil možnosti vyjádření ke kontrolnímu protokolu a ke zkušebnímu protokolu o požární odolnosti. V rámci svého vyjádření namítl nejasnosti v protokolu, dále nevhodnost použité ocelové zárubně, neodborně provedenou montáž výrobku, neprovedení kondicionování. Žalobce konstatoval, že dodržuje veškeré veškerá pravidla pro výrobu protipožárních dveří, za příčinu neúspěchu zkoušky označil neodbornou a špatně provedenou montáž neproškolené firmy.
65. Dne 22. 1. 2014 na základě objednávky žalovaného společnost PAVUS a.s. vydala protokol o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142- rev. 1 pro výrobek: jednokřídlé dřevěné

dveře v ocelové zárubně vzorek 1801S, s tím, že tento protokol o zkoušce požární odolnosti nahrazuje a ruší původní protokol ze dne 29. listopadu 2013. Obsahem uvedeného protokolu je podrobný popis provedení vzorku, zkušební podmínky a výsledky získané při zkoušení specifického prvku konstrukce podle postupu uvedeného v normách ČSN EN1363-1, ČSN EN 1363-2, ČSN EN 1634-1. Pod bodem 5. jsou shrnuty výsledky zkoušky a kritéria dosažení mezních stavů, přičemž výsledky zkoušky byly vyjádřeny takto:

Celistvost	- vznícení bavlenného polštářku 7 minut, nebyl přikládán,
	- umožnění průchodu měřky 7 minut,
	- trvalé plamenné hoření 7 minut, bez porušení.
Izolace	- průměrná teplota 7 minut, bez dosažení,
	- maximální teplota 7 minut, bez dosažení,
	- maximální teplota - doplňkový postup 7 minut bez dosažení,
	- maximální teplota - zárubeň DK ($\Delta T = 180^{\circ}\text{C}$) 7 minut, bez dosažení,
	- maximální teplota - zárubeň DK ($\Delta T = 180^{\circ}\text{C}$) 7 minut, bez dosažení,
Radiace	- tepelný tok $5 \text{ kW}\cdot\text{m}^{-2}$ 7 minut, bez dosažení.

66. V návaznosti na kontrolní protokoly ze dne 2. 12. 2013 a 12. 12. 2013 bylo provedeno dne 25. 2. 2014 žalovaným ČOI další šetření v provozovně žalobce, zaměřené na výrobek Dřevěné požární dveře jednokřídlé, otočné, plné, hladké, klasifikace požární odolnosti EI 30 DP3, typ Standard A1 (konstrukce G01), rozměry 800 x 1970 mm.
67. Žalobce kontrolujícímu orgánu předložil Požárně klasifikační osvědčení č. PKO-11-118/AO 204 vydané Technickým a zkušebním ústavem stavebním Praha, s. p., s tím, že v případě zkoušených výrobků (plné, kazetové a prosklené dveře) se jedná v souladu s ČSN 730810 o konstrukce druhu DP3. Dále žalobce přeložil zprávu o vyhodnocení dohledu za rok 2013 č. D/13/1510/Z/212/2007 R1 a 1511/Z/2012/2007 R1, kterou podalo Centrum stavebního inženýrství a.s., jako autorizovaná osoba 212, podle závěrů uvedené zprávy u žalobce, jako výrobce, jsou vytvořeny předpoklady pro řádné fungování systému řízení výroby. Dokumentace zajišťuje zabezpečení jakosti v dané oblasti a umožňuje dosažení a udržení požadovaných vlastností výrobků. Žalobce zároveň předložil také jím vydané osvědčení pro montáž protipožárních a bezpečnostních dveří pro firmu VYMONA s.r.o. a VKV Market spol. s.r.o.
68. V rámci výsledného opatření ČOI zakázala uvádění výrobku na trh, neboť na základě předchozích šetření, pojala důvodné podezření, že uvedený výrobek nesplňuje základní požadavky na stavbu ve smyslu přílohy č. 1 nařízení vlády č. 163/2002 Sb., a požadavky zákona č. 22/1997 Sb., z hlediska požadavku na požární bezpečnost.
69. Proti kontrolnímu protokolu ze dne 25. 2. 2014 podal žalobce námitky, o nichž rozhodl ČOI Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha dne 2. 4. 2014, pod č. j. ČOI35063/14/1000.
70. Žalobce v podaných námitkách uvedl, že dveře byly namontovány subjektem neproškoleným výrobcem, montážní návod je jiný pro každý typ výrobku, je zásadním dokumentem pro správnou montáž dveří a obdrží ho od výrobce pouze proškolené osoby. Podle odůvodnění rozhodnutí o námitkách posouzením vzorku bylo zjištěno, že výrobek:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dřevěné požární dveře jednokřídlé, otočné, plné, hladké typ A 1 s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI 30 DP3 neodpovídá požadavkům deklarované klasifikaci požární odolnosti z hlediska celistvosti a izolace. Klasifikační doba, po kterou má být dodržena kritéria celistvosti a izolace je 30 minut, přičemž posouzením výrobku byla zjištěna jeho klasifikační doba 7 minut. Správní orgán proto konstatoval, že výrobek nesplňuje základní požadavky na stavbu, respektive představuje riziko pro splnění základních požadavků na stavbu z hlediska požadavku na požární bezpečnost ve smyslu přílohy 1 nařízení vlády č. 163/2002 Sb.

71. V návaznosti na předchozí kontrolní zjištění byla dále v sídle inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého dne 16. 7. 2014 provedena další kontrola, jejímž předmětem bylo vyhodnocení výsledků zkoušek vzorků výrobků: protipožární dveře odebraného dne 2. 12. 2013 ve vzorkové prodejně žalobce evidovaného pod číslem 1834S a dále vypracování kontrolního protokolu. Důvodem další kontroly byly námitky podané žalobcem dne 12. 3. 2014. Cílem provedené kontroly bylo ověřit dalšími souvisejícími zkouškami požadavky stanovené stavebním technickým osvědčením, a to zda odpovídají předložené technické dokumentace podle § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 163/2002 Sb., konkrétně byla provedena zkouška materiálové skladby protipožárního dveřního křídla na odebraném vzorku, a to Výzkumným a vývojovým ústavem dřevařským, Výrobová zkušební laboratoř se sídlem v Březnici. O výsledku zkoušky byl vystaven protokol o zkoušce č. VZL-N-14/14/3 ze dne 5. 6. 2014. Z obsahu protokolu se podává, že v provedení výrobku oproti požadavkům technické dokumentace byly zjištěny rozdíly. Rám zkušební vzorku se skládal z délkově napojovaných hranolů rozměry horního vodorovného rámu tvořeného jedním dílem činily 38×33 mm, avšak správně měl být rozměr 45×33 mm, u svislého rámu pantové strany, který byl složen ze dvou dílů o rozměru $26,6 \times 33$ mm a $44,5 \times 33$ mm a svislého rámu zámkové strany složeného ze dvou dílů o rozměru $35,3 \times 33$ mm a $44,8 \times 33$ mm měl být správně rozměr 35×33 mm a 45×33 mm, u spodního vodorovného trámu tvořeného z jednoho dílu o rozměru 37×33 mm měl být správný rozměr 40×33 mm. Ve výplni – rámu křídla byla zjištěna spára mezi stojinami a výplní od 3 mm do 6 mm, správně měla být vodorovná a svislá spára mezi výplní a rámem v toleranci ± 2 až 3 mm. Spojení dílů rámu bylo jednostranně sesponkováno, byly zjištěny spony v hranolech, v rozích na jedné straně, 2 ks v jednom rohu. Pokud jde o rozměr a umístění zpevňující pásky, byl výrobek mimo prahové části opatřenou plochou, černou zpevňující páskou o rozměru 9,2 mm x 1,8 mm vloženou ze tří stran do drážky, správně však měl být opatřen zpevňující páskou o rozměru 15 x 1,8 mm po celém obvodu výrobku.
72. Správní orgán konstatoval, že žalobce v postavení výrobce uvedl na trh výrobek s prohlášením o shodě ze dne 3. 1. 2011, které je v rozporu s požadavky § 13 zákona č. 22/1997 Sb., což je zároveň správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. b) tohoto zákona.
73. V rámci vyjádření ke kontrolnímu protokolu žalobce nezpochybnil naměřené hodnoty ve zkušebním protokolu, avšak nesouhlasil se závěrem, že nedodržuje výrobní dokumentaci a samovolně změnil konstrukci dveří. Uvedl, že vše konzultoval s poskytovatelem požární zkoušky firmou ADOR s.r.o. a naměřené odchylky nemohou být příčinou nezdaru protipožární zkoušky. Žalobce trval na tom, že hlavním problémem bylo prohnutí dveří způsobené buď vlhkostí, nebo špatnou montáží a seřazení dveří při zkoušce, což podle jeho názoru původně i prokazoval protokol o zkoušce, než byl k námitkám žalobce přepracován.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

74. Rozhodnutím ČOI Inspektorát Středočeský a Hlavní město Praha ze dne 18. 8. 2014, č. j. ČOI 90018/14/1000, nebylo námitkám žalobce vyhověno. Správní orgán konstatoval, že rozhodujícím podkladem pro vydání kontrolního protokolu byly nevyhovující výsledky zkoušky zaznamenané v protokolu o zkoušce č. VZL-N-14/14/3, na základě kterého bylo zjištěno, že kontrolovaný výrobek z hlediska materiálové skladby neodpovídá zkušebnímu vzorku, respektive schválenému typu výrobku a nesplňuje technické požadavky a dále nevyhovující výsledky zkoušky požární odolnosti zaznamenané ve zkušebním protokolu č. Pr. 13-2-142-Rev.1; z tohoto důvodu námitky vznesené žalobcem označil za nedůvodné.
75. Se žalobcem bylo následně zahájeno správní řízení ve věci vydání rozhodnutí o uložení opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g), h) zákona č. 102/2001 Sb. Žalobce se k zahájení řízení obsáhle vyjádřil a předložil odborné stanovisko ke změnám v konstrukci dřevěného křídla vypracovaného dne 24. 10. 2014 společností LUMBRE.
76. Rozhodnutím inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a hlavní město Praha ze dne 23. 1. 2015, č. j. 12/0868/14/12/Z, bylo žalobci uloženo opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g), h) zákona č. 102/2001 Sb., spočívající v zákazu uvádění předmětných požárních dveří na trh v okamžitém stažení tohoto výrobku z trhu a ve zpětném převzetí výrobku od spotřebitelů.
77. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání (pozn. soudu, které není součástí správního spisu, bylo však předloženo žalobcem). Žalobce současně předložil Tiskovou zprávu České obchodní inspekce ze dne 29. 8. 2014 týkající se prováděných kontrol požární odolnosti protipožárních dveří dodávaných na trh v České republice. V podaném odvolání žalobce namítl, že správní orgán po provedení požární zkoušky ihned věděl, jakým způsobem bude znít výrok rozhodnutí vydaného ve správním řízení a žalobce tak neměl efektivní možnost, jak se bránit. Správní orgán a priori odmítl jakékoliv pochybení na své straně, respektive na straně požární zkušebny PAVUS a.s., která požární zkoušku prováděla. Výsledky požární zkoušky nelze brát bez provedení jakýchkoliv důkazů za nezávislé, nestranné a správné bez připuštění jakéhokoliv možného pochybení. Ve správním řízení musí být dán prostor pro řádné přezkoumání námitek účastníka.
78. Žalobce dále namítl, že správní řízení bylo zahájeno nezákonným způsobem, neboť v oznámení o zahájení správního řízení je popsáno, že proběhly kontroly požárních dveří, byly provedeny zkoušky jejich požární odolnosti a správní orgán v závěru zahájení správního řízení výslovně uvedl, že účastníkovi řízení bude uloženo opatření spočívající v zákazu uvádění předmětného výrobku na trh a povinnost stažení výrobků, které již byly uvedeny; v tom žalobce spatřoval nepřipustné předjímání výsledků řízení hned při jeho zahájení. Jak uvedl, nejde přitom jen o formální pochybení či nedopatření, což jednoznačně vyplývá z tiskové zprávy správního orgánu, v jejímž závěru je obsaženo doporučení pro spotřebitele, kteří předmětný výrobek zakoupili, aby se obrátili na žalobce s požadavkem na zpětné převzetí výrobku, případně na jeho výměnu. Řízení bylo přitom v té době pouze zahájeno a nebyly provedeny žádné důkazy, za této situace je vydané doporučení nezákonným zásahem.
79. Na videokonferenci správní orgán představil a veřejně deklaroval videozáznam, který byl zjevně podkladem pro zahájení a vedení správního řízení. Žalobci však tento videozáznam nikdy nebyl poskytnut, když správní orgán pouze opakovaně konstatoval, že tento není součástí spisového materiálu; takový postup pokládá žalobce za nezákonný, omezující možnost vyjádřit se ve věci samé, zároveň neměl k dispozici listinu osob přítomných při

zkoušce požární odolnosti. Správní orgán pouze konstatoval, že tato listina je uložena ve zkušebně PAVUS. Žalobce trvá na tom, že listina měla být součástí spisového dokumentace tak aby správní orgán touto listinou a videozáznamem řádně a transparentně zdokumentoval průběh zkoušky požární odolnosti.

80. Dále žalobce polemizuje se závěrem správního orgánu, že obvyklé údaje při požárních zkouškách dveří jsou irelevantní, obvykle tyto zkoušky proběhnou tak, že požární dveře selžou nejdříve kolem 25. minuty, u konkrétní zkoušky v případě žalobce však předemtné dveře nezadržely požár ani 7 minut. Žalobce má za to, že tato skutečnost může být vodítkem k tomu, že zkouška neproběhla řádně. Správní orgán však takovou možnost odmítl, aniž by k tomu provedl jakýkoliv důkaz. Žalobce upozornil, že montážník J. D. nebyl žalobcem proškolen, neměl montážní návod k dispozici, i kdyby se jednalo o nezávislou a proškolenou osobu, mohlo dojít k tomu, že dveře byly pro zkoušku namontovány vadně; tuto možnost správní orgán vůbec nepřipustil.
81. Pokud jde o dokumentační povinnost ta je výslovně stanovena normami ČSN EN 1363 v odst. 6. 5, ČSN EN 1363-1 v odst. 12.1 písm. f) a ČSN EN 1634-1 v odst. 6. 6., v nichž není nikde rozlišeno, že by se dokumentační povinnost nevztahovala na výrobky již uvedené na trh. Jen tak lze poté následně zdokladovat a prokázat jakého konkrétního vzorku výrobku se zkouška týká. Technická dokumentace výrobku je důležitá i proto, že na něm lze provádět změny, pokud nepůjde o změny výrazné, předmětem zkoušek mohl být také vadný vzorek předmětného výrobku, což nyní bez dokumentace nelze spolehlivě ověřit. Odebraný vzorek předmětného výroku byl vyroben v roce 2011 a při zkoušce požární odolnosti byl 2 roky starý, proto měly být před zkouškou zdokumentovány technické parametry výrobku, aby také následně mohlo být určeno, zda se případné vydání rozhodnutí vztahuje na všechny zcela shodné výrobky či výrobky stejné konstrukce.
82. V další odvolací námitce žalobce opětovně zpochybnil řádnou montáž dveří před provedením zkoušky. Jak uvedl, původní dokumentace odebraného vzorku obsahovala prohlášení o shodě, certifikát výrobku, osvědčení o požární odolnosti, montážní a skladovací podmínky a pokyny pro užívání a údržbu. Montážní návod však součástí nebyl, ten byl do spisu založen až po provedení zkoušky. Montážní návod je jiný pro každý typ dveří, žalobce se pokusil ověřit přímo u J. D., zda měl montážní návod k dispozici, odpověď mu však nebyla sdělena. Jak k tomu dále uvedl, žalobce úmyslně k předmětnému výrobku montážní návod nepřikládá, tento má k dispozici po absolvování školení jen jím proškolená osoba, tím je zajištěno dodržení požadavků platných právních předpisů především vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci. Informaci o tom, že výrobek žalobce je obdobný jako výrobek jiné souběžně kontrolované osoby, získala zkušebna i správní orgán až po provedení zkoušky a odůvodnění správního orgánu, že montážník byl řádně proškolený právě u této jiné osoby, žalobce pokládá za nezákonné a alibistické.
83. Žalobce rovněž nesouhlasil s tím, jak bylo rozhodnuto o jeho námitkách týkajících se netransparentní opravy údajů z protokolu o zkoušce. Poukázal na skutečnost, že podle protokolu o zkoušce byly dveře namontovány zcela mimo normu, výrazně k jedné straně zárubně a do protokolu byly zařazeny jiné fotografie, které se nevztahovaly ke zkoušce vzorků výrobků žalobce. Toto pochybení bylo označeno za administrativní chybu, nebylo však vysvětleno jak a kdy byly zjištěny nové hodnoty, kde byly zaznamenány, jak mohla zkušebna získat přístup k jiným údajům pro potřeby vytvoření revidovaného protokolu. Žalobce trvá na tom, že součástí správního spisu měly být všechny podklady pro vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí, tedy i podklad pro získání zásadního důkazu v podobě protokolu o zkoušce požární odolnosti.

84. Žalobce dále namítl, že montáže vzorku předmětného výrobku byla provedena vadně: spáry u pantů dveří byly přes 8 mm, podle protokolu o zkoušce byly spáry na zámkové straně dveří nahoře uprostřed a dole 3,80 mm, 4,10 mm a 4,10 mm, zatímco na protilehlé straně dveří 7,90 mm, 8,10 mm a 8,40 mm; dveře tak byly namontované k jedné straně zárubní, a to ještě ne zcela rovně. Navíc, jak se podává ze strany 6 protokolu o zkoušce je daná nejistota měření v průběhu 1,80 mm ve spárách požárních uzávěrů pod 0,50 mm, což znamená, že spáry mohly být ve skutečnosti ještě větší téměř celý 1 cm; byla tak porušena norma ČSN EN 1634-1 stanovující maximální toleranci spár. Je možné, že byla zkoušena nevyhovující zárubeň případně, že došlo k vadné montáži zárubně, tyto hodnoty však nebyly vůbec změřeny a na pochybení lze usuzovat právě pouze ze spár mezi dveřním křídlem. Také tzv. kritérium izolace svědčí o vadné montáži, nikoliv o tom, že by předmětný výrobek účastníka řízení nesplňoval požadavky na požární bezpečnost. Nedošlo totiž k prohoření dveří, ale k průhybu, který může být způsoben několika okolnostmi, ne nutně jen vadou výrobku. K zastavení zkoušky došlo v sedmé minutě z důvodu prošlehnutí plameny způsobeného prohnutím dveří. Neúspěšná zkouška je zpravidla při zkouškách dokumentována zachycením plamene na fotografii či video, přiložením bavlněného polštáře nebo přiložením měrky; z protokolů ale není zřejmé, jestli vůbec k použití měrky došlo a jak s ní bylo manipulováno. Odůvodnění správního orgánu, že technická norma nestanoví maximální toleranci hran a že i pro měření spár bylo postupováno podle technických norem, je nesprávná. Uvedená norma naopak výslovně používá termíny maximální vypočtená spára, maximální deklarovaná spára či použitelné přípustné maximum. Závěr správního orgánu, že požární odolnosti nebylo dosaženo kvůli konstrukci zkušební vzorku je nepřijatelný, neboť nebyla provedena technická dokumentace odebraného vzorku, nebyla ověřena správná montáž zárubní, nebyla změřena vlhkost vzorku a ani nebyla ověřena správnost montáže.
85. V další odvolací námitce žalobce namítá neprovedení kondicionování, před zkouškou dveřní křídlo, které společně se zárubní tvořilo zkoušené požární uzávěry, bylo správním orgánem zakoupeno dne 18. 11. 2013, k jeho dodání do zkušebny došlo dne 20. 11. 2013, montáž dveřního křídla proběhla 21. 11. 2013 a zkouška byla provedena dne 22. 11. 2013, z těchto údajů však není zřejmé, kde se nacházel odebraný vzorek předmětného výrobku od 18. 11. do 20. 11., ani v jakých podmínkách se nacházel. Pokud nebyla dodržena norma pro hodnoty vlhkosti nelze zkoušku akceptovat jako platnou. V normě ČSN EN 1634-1 je upraveno, že dveřní sestavy zhotovené výlučně z nenasákavého materiálu musí být v laboratoři před zkouškou nejméně po dobu tří dnů, o výrobcích z přírodních materiálů se zde nehovoří, ale logickým výkladem lze dospět k tomu, že u těchto výrobků by měla být doba ještě delší, jelikož vlhkosti podléhají více. Do rovnovážného stavu s prostředím ustanovené vlhkosti se dostávají delší dobu. Žalobce dále odkázal na normu ČSN EN 1634-1, která v bodu 8.1 určuje, že zkušební vzorek nesmí být zkoušen dříve, dokud nedosáhne rovnovážného stavu obsahu vlhkosti při uložení ve vnější atmosféře s 50 % relativní vlhkostí při 23 °C. Vysoký obsah vlhkosti se může projevit třeba kroucením materiálu, naopak vzorek s nízkým obsahem vlhkosti může být ovlivněn abnormálním účinkem tepelného toku. Pro dřevo a vnitřní truhlářské výrobky je stanovena vlhkost 9 % až 12 %, v protokolu by proto měla být uvedena naměřená vlhkost a způsob jejího zjištění, aby byly doloženy objektivní podmínky zkoušení vzorku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

86. V další odvolací námitce žalobce vyjádřil přesvědčení, že zanedbaná byla rovněž dokumentace přípravy zkoušky požární odolnosti. Poukázal na to, že podle § 10 odst. 2 vyhlášky č. 246/2001 za činnost dle této vyhlášky odpovídá osoba, která jí provedla a touto osobou byl J. D., nikoliv zkušebna, ten pak byl povinen dodat i příslušnou dokumentaci, a to doklad o montáži namísto toho však vyplnil nevyhovující doklad provozuschopnosti, který se vydává při revizích na základě zkoušek již dříve montovaných výrobků, nikoliv při montáži. Doklad o montáži obsahuje odkaz na technickou normu ČSN 014600 a její přílohu C týkající se požárních dveří. J. D. i zkušebna v tomto, případně jednali nedbale a nekompetentně a správní orgán prvního stupně se ve vydaném rozhodnutí snaží pochybení účelově ospravedlnit, aniž by byl dán relevantní důvod pro takový postup.
87. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že doložil provedení zkoušky stejného typu dveří v nezávislé akreditované slovenské zkušebně Fires, s.r.o. v Batizovicích u Popradu a to pro zjištění příčiny výsledku zkoušky ve zkušebně PAVUS. Výsledky této zkoušky byly odlišné a požární dveře uspěly s výsledkem požární odolnosti 31minut. Správní orgán prvního stupně se s tvrzením žalobce vypořádal tak, že se jednalo o jiný výrobek, jak z hlediska rozměrů, tak z hlediska provedení, nicméně zároveň uvedl, že z protokolu nelze jednoznačně konstatovat, z jakých dřevěných profilů byl výrobek vyroben. Žalobce označil odůvodnění rozhodnutí za vnitřně rozporné s tím, že buď lze dospět k závěru o odlišnosti výrobků, nebo nelze určit, jestli je odlišný či nikoliv; trval na tom, že z porovnání údajů s protokolem o zkoušce materiálové skladby předmětného výrobku vyplývá, že oba výrobky jsou téměř totožné. Zkouška slovenské zkušebny jednoznačně prokazuje zjevnou vadu přípravy zkoušky požární odolnosti ve zkušebně PAVUS.
88. V rámci dalších odvolacích námitek žalobce uvedl, že závěry správního orgánu týkající se zkoušky požární odolnosti nejsou podloženy, konkrétně není prokázáno, že požární odolnosti nebylo dosaženo kvůli konstrukci předmětného výrobku a na výsledek zkoušky nemohl mít vliv jiný faktor, nemá za prokázáno, že: zárubeň nebyla při zkoušce deformována, odebraný vzorek předmětného výrobku nebyl zasažen vlhkostí, předmětný výrobek může způsobit zranění přítomných osob. V této souvislosti správní orgán zpracoval tabulku vyčísľující pravděpodobnost škodlivých důsledků. Žalobce namítá, že tyto jsou správním orgánem počítány matematickou metodou, v čitateli jsou dosazeny hodnoty podle důsledků, které mohou být u požáru způsobeny jen ve výjimečných případech. Správní orgán nijak nevysvětlil, jak například dospěl k závěru, že pravděpodobnost poranění horkými plameny se vznikem popálenin na povrchu těla osob je 40 % podle znalostí žalobce může dojít k uhoření obětí jen asi v 10 % případů. Tuto námitku správní orgán ve svém rozhodnutí nijak nevypořádal, proto označení „vážné riziko“, které ze zmíněné tabulky vyplývá je nesprávné.
89. Ve vztahu ke konstrukci dveří žalobce s odkazem na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně připustil, že odebraný vzorek nemusel být zcela shodný s certifikovaným vzorkem, namítl však, že provedl pouze změny, které nebyly výraznou změnou oproti určeným normám, stavebnímu technickému osvědčení, výrobním podmínkám nebo systému řízení výroby a předmětný výrobek tak odpovídá certifikaci. Namítl, že správní orgán se s tím nijak nevypořádal, pouze uvedl, že každá změna, která může mít vliv na požární odolnost je změnou významnou. Žalobce doložil vyjádření autorizované osoby dokládající, že provedení změny nemá zásadní vliv na požární odolnost, správní orgán se k tomuto tvrzení žalobce nijak nevyjádřil a v úvahu vzal pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce.

90. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že na podporu své argumentace dokládal jako důkazy odborné stanovisko Ing. J. Č., autorizovaného inženýra v oboru požární bezpečnosti staveb, ke změnám v konstrukci dveřního křídla a zápis dohledové prověrky Centra stavebního inženýrství jako autorizované osoby v oblasti požární ochrany; oba důkazy svědčí podle žalobce o tom, že provedené zkoušky měly mít jiné výsledky, nedošlo totiž k výrazné změně oproti certifikované dokumentaci. Ani dohledová prověrka neodhalila žádné pochybení systému řízení výroby, správní orgán se však předloženými důkazy nezabýval, odůvodnění napadeného rozhodnutí je v této části proto nepřezkoumatelné.
91. V rámci podaného odvolání žalobce dále výrok rozhodnutí o uložení opatření i odůvodnění tohoto rozhodnutí označil za nedostatečné s tím, že se paušálně vztahují k předmětnému výrobku, aniž by byly zohledněny skutkové okolnosti celé věci. Žalobce trval na tom, že pokud by se správní orgán prvního stupně řádně a důkladně seznámil s okolnostmi vyplývajícími z námitek žalobce, ve výroku i odůvodnění rozhodnutí by zohlednil jednotlivé vyrobené série předmětného výrobku i typy požárních uzávěrů. Podle žalobce byl správní orgán prvního stupně povinen rozlišit, zda na předmětném výrobku byly prováděny změny v rámci certifikace, což však neučinil, zároveň nerefletoval skutečnost, že pro certifikaci výrobku jsou prováděny zkoušky požárních dveří zvlášť v ocelových zárubních a zvlášť v dřevěných zárubních. Zkušebna PAVUS prováděla zkoušku pouze v ocelových zárubních, přitom dveřní křídlo s dřevěnou zárubní a s ocelovou zárubní tvoří zcela jiné požární uzávěry, které se v praxi zkouší samostatně a samostatně použitelné jsou jejich výsledky. Žalobce konstatoval, že správní orgán se zjevně neseznámil s procesem certifikace požárních uzávěrů.
92. V navazující odvolací námitce žalobce vyjádřil pochybnost o tom, že správní orgán prvního stupně byl dostatečně obeznámený se všemi skutečnostmi rozhodnými pro vydání rozhodnutí. Ve věci žalobce žádal nařízení ústního jednání, kde by podrobně, včetně odborných faktických skutečností popsal své námitky a pochybnosti a zodpověděl všechny případné dotazy správního orgánu. K relevantním skutečnostem by přitom mohly být vyslechnuty i odborné osoby Ing. Č. a zástupce Centra stavebního inženýrství, správní orgán prvního stupně však ústní jednání nenařídil a jako odborný podklad pro své rozhodnutí zjevně přijal protokol o zkoušce požární odolnosti zkušebny PAVUS a další důkazy svědčící v neprospěch žalobce. Po odborné stránce se s problematikou dostatečně neseznámil, pominul pravidla v technických normách, nerozlišil jednotlivé série předmětného výrobku, nerozlišil jednotlivé druhy požárních uzávěrů, což mohlo být na základě informací vzešlých z ústního jednání napraveno.

IV.

Posouzení žaloby

93. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
94. Pokud jde o napadené rozhodnutí, konstatuje Městský soud v Praze, že je přezkoumatelné a s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádalo. Dle soudní praxe je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo

rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 24. 9. 2003, čj. 7 A 547/2002 - 24 a ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS). Uvedenými vadami rozhodnutí žalovaného netrpí. Zároveň městský soud odkazuje též na to, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).

95. Klíčová žalobní námitka směřuje ke skutkovým zjištěním, z nichž napadené rozhodnutí vychází.
96. Podle § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
97. Ze zásady materiální pravdy zakotvené v citovaném ustanovení vyplývá, že správní orgán není povinen zjišťovat spolehlivě úplný stav věci (všechny skutečnosti, které by mohly s tímto případem souviset), ale postačí, když zjistí tolik informací, kolik jich potřebuje pro vydání rozhodnutí.
98. V projednávané věci správní orgán zjistil skutkový stav na základě provedených důkazů, z nichž klíčové jsou provedená zkouška požární odolnosti provedená zkušebnou PAVUS a zkouška materiálové skladby protipožárního dveřního křídla na odebraném vzorku, provedená Výzkumným a vývojovým ústavem dřevařským, Výrobková zkušební laboratoř se sídlem v Březnici. Zjištěný skutkový stav opravňoval správní orgán prvního stupně a následně i žalovaného, k přijetí opatření zabráňujícího žalobci v další distribuci dveří, které nesplňují požadavky na dveře protipožární. Pokud žalobce proti zjištěným skutečnostem brojí, nevystačí jen s argumentací, že skutkový stav je zjištěn nesprávně. Úspěch žaloby předpokládá, že žalobce vylicí vlastní přesvědčivou verzi skutkového stavu, z níž bude patrné, že jím vyráběné a distribuované dveře splňují požadavky protipožární ochrany. Teprve takové vylicení skutkového stavu by zavazovalo správní orgán k provedení důkazů ať již žalobcem navrhovaných, nebo obstaraných z úřední povinnosti, které by prokazovaly verzi žalobce.
99. K jednotlivým žalobním námitkám městský soud uvádí následující:
100. Ad a) ČSN (technická norma) není právním předpisem, pokud na ni žádný právní předpis neodkazuje jako na závaznou. Může mít za následek nezjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ale samotné odchýlení se od textu normy nemá vliv na zákonnost.
101. V napadeném rozhodnutí žalovaný správně uvedl, že česká technická norma není právním předpisem a pokud na ni právní předpis neodkazuje jako na závaznou, sama o sobě závazným dokumentem není.
102. ČSN EN 1634-1 Zkoušení požární odolnosti a kouřotěsnosti sestav dveří, uzávěrů a otevíravých oken a prvků stavebního kování - Část 1: Zkoušky požární odolnosti dveří,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

uzávěrů a otevíravých oken, ve znění účinném v době provádění zkoušky v bodu 8 uvádí: „8.1 zkušební vzorek se kondicionuje podle EN 1363-1. Požadavky na kondicionování podpěrné konstrukce jsou uvedeny v příloze A. 8.2. Kondicionování vzorků pro mechanické podmiňující zkoušky před požární zkouškou se provádí podle požadavků EN 14600.“

103. ČSN EN 1363-1 Zkoušení požární odolnosti - Část 1: Základní požadavky v bodu 8.1 uvádí: „v době zkoušky se musí pevnost a obsah vlhkosti vzorků blížit podmínkám běžné praxe zkušební vzorek nesmí být zkoušen dříve, dokud nedosáhne rovnovážného stavu obsahu vlhkosti při uložení ve vnější atmosféře s 50% relativní vlhkostí při 23 °C. Je-li zkušební vzorek kondicionován odlišným způsobem, uvede se to jasně v protokolu o zkoušce.“
104. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatuje, že předmětný kus dveřního křídla byl uložen u výrobce, od něj dopraven k jeho smluvnímu partnerovi společnosti ERKADO CZ a zde byl následně zapečetěn a odebrán inspektory ČOI a ještě téhož dne byl předán zkušebně. Ze zápisu v kontrolním protokolu ze dne 18. 11. 2013 se nepodává, že by vzorek byl skladován v rozporu s původní dokumentací.
105. Prvou žalobní námitku nepokládá městský soud za důvodnou. Z obsahu správního spisu nelze dovodit, že by v době zkoušky dveře nebyly ve stavu odpovídajícím běžné praxi. Lze akceptovat argumentaci žalobce, a sice že nedodržení podmínek stanovených (byť samo o sobě nezávaznou technickou normou) by mohlo vést ke zkreslení výsledku zkoušky avšak proto by musely existovat objektivní okolnosti, které by odůvodňovaly přinejmenším podezření, že porušení pravidla došlo. Takový závěr však nelze učinit na základě výsledků zkoušky. Jinak řečeno, ve shodě s napadeným rozhodnutím městský soud uzavírá, že argumentace žalobce: negativní výsledek zkoušky je zapříčiněn jejím nesprávným provedením, sám o sobě nemůže obstát.
106. Ze správního spisu neplyne a žalobce ostatně ani neuvádí konkrétní okolnosti, které by vedly k závěru, že podmínky stanovené citovanou technickou normou nebyly splněny.
107. **Ad b) Žalovaný připustil, že oznámení o zahájení řízení sice nebylo formulováno vhodně, ale není pravda, že by správní orgán měl od začátku jasno, jak řízení dopadne.**
108. V napadeném rozhodnutí žalovaný nejprve obecně osvětlil činnost prvoinstančního orgánu s tím, že ta se dělí na fázi kontroly a na fázi správního řízení; správně konstatuje, že správní řízení vedená ČOI zpravidla navazují na předchozí fázi výkonu kontroly, kdy již delší dobu probíhá shromažďování a vyhodnocování důkazů skutečnost, že po provedení kontroly dojde ze strany správního orgánu k zahájení správního řízení, nutně předpokládá, že na straně správního orgánu již existuje nějaký náhled na danou věc a je zde určitá pravděpodobnost, že k vydání uvažovaného rozhodnutí ve správním řízení dojde.
109. Žalovaný připustil, že pokud v oznámení o zahájení správního řízení správní orgán prvního stupně uvedl, že opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g), h) zákona „bude žalobci uloženo“ není vhodně formulováno uvedl nicméně, že z celkového kontextu tohoto rozhodnutí, zejména pokud jde o závěrečnou pasáž, kde je žalobce poučen o svých procesních právech je nasnadě, že práva žalobce byla v řízení šetřena a s dalším dokazováním a hodnocením podkladů se v zahajovacím správním řízení počítá.
110. Podle § 7 zákona č. 102/2001 Sb., ve znění účinném v době vydání rozhodnutí ČOI

(1) Dozor nad tím, zda na trh a do oběhu jsou uváděny bezpečné výrobky (§ 3 odst. 1 až 6), provádějí podle působnosti, vyplývající z povahy konkrétního výrobku, orgány dozoru

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stanovené zvláštními právními předpisy; pokud nelze působnost orgánu dozoru takto stanovit, je k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce (dále jen "orgány dozoru").

(2) Orgány dozoru jsou oprávněny provádět kontroly vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti.

Za tím účelem jsou oprávněny

- a) odebírat výrobek nebo vzorek ze série výrobku a podrobovat je kontrole bezpečnosti,*
 - b) kontrolovat, zda skutečné vlastnosti výrobku odpovídají požadavkům na bezpečnost,*
 - c) posuzovat, zda výrobek, jenž má být uveden na trh, obsahuje upozornění na rizika, která použití výrobku může vyvolat,*
 - d) informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny riziku vyvolanému výrobkem, o tomto riziku,*
 - e) po dobu potřebnou k provedení kontroly zakázat uvádění na trh, nabízení nebo vystavování výrobku nebo série výrobku, pokud existují odůvodněné informace, že tento výrobek je nebezpečný,*
 - f) zakázat uvedení na trh výrobku nebo série výrobku, o nichž bylo prokázáno, že jsou nebezpečné,*
 - g) nařídit okamžité stažení výrobku nebo série výrobku, jež jsou nebezpečné a které již byly uvedeny na trh; pokud je to nutné, zajistit při splnění stanovených podmínek i jejich zničení,*
 - h) nařídit zpětné převzetí nebezpečného výrobku od spotřebitele, pokud tak výrobce nebo distributor neučiní podle § 5 odst. 7 věty první.*
- (3) Postup uvedený v odstavci 2 lze podle povahy případu uplatnit proti výrobcí, distributorovi, a pokud je to nezbytné, i proti všem dalším dotčeným osobám.*
- (4) Při postupu podle odstavce 2 písm. e) až h) nemají podané námitky nebo odvolání odkladný účinek.*
- (5) Orgány dozoru jsou oprávněny přijmout opatření, kterým se omezuje uvedení výrobku na trh a do oběhu nebo se nařizuje jeho stažení z trhu a z oběhu nebo zpětné převzetí, i tehdy, existuje-li důkaz, že přes shodu s požadavky na bezpečnost uvedenými v § 3 je výrobek nebezpečný.*

111. Z citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že argumentace žalovaného je zcela správná, Městský soud v Praze se s ní plně ztotožňuje a pro stručnost na ni v podrobnostech odkazuje.
112. **Ad c) Odmítnutí pochybení požární zkušebny bylo v pořádku – není překvapivé ani výjimečné, že výrobek zkouškou neprošel.**
113. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval obsahem protokolu o provedení zkoušky i námitkami žalobce. Dle soudní praxe je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Judikatura dovodila, že nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné. Účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí totiž není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy. Klíčové tedy je, že soud může učinit úvahu o tom, zda je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36). Napadené rozhodnutí popisovanými vadami netrpí.

114. V napadeném rozhodnutí žalovaný podrobně cituje z protokolu číslo Pr.-13-2.142- Rev. 1. o průběhu zkoušky a konstatuje, že zkouška požární odolnosti, respektive z ní vzešlý protokol jako stěžejní důkazní prostředek v dané věci spolehlivě dokládá závěr o nebezpečnosti předmětného výrobku a vážných rizicích spojených s jeho užitím jako požárního uzávěru s deklarovanou odolností 30 minut. Městský soud v Praze konstatuje, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a žalobní námitka není důvodná.
115. **Ad d) Je zcela spekulativní a hypotetické, že by správní orgán hned po zkoušce věděl, jak rozhodne, a stejně tak je nutno posoudit námitku podjatosti zkušebny v případě neférového konkurenčního boje.**
116. V napadeném rozhodnutí žalovaný vyloučil, že už po zkoušce požární odolností by správní orgán věděl, jak rozhodne ve správním řízení. Z chronologie dané kontroly a navazujícího správního řízení je patrné, že zkouška požární odolnosti proběhla jako jeden z prvních kontrolních úkonů ve věci, samotný dozorový orgán ještě doplnil z vlastní iniciativy podklady o řadu dalších důkazních prostředků, které dále hodnotil. V době provedení zkoušky navíc její výsledky nebyly známy všem osobám, které se následně podílely na dalším postupu správního orgánu před vydáním rozhodnutí o ochranném opatření podle § 7 zákona. Za hypotetický pak označil argument žalobce ohledně možné nezávislosti a nestrannosti požární zkušebny v případě její úzké vazby na některého ze soutěžitelů pokud by například „existoval neférový konkurenční boj.“
117. Městský soud v Praze pokládá argumentaci žalovaného za správnou. V podaném odvolání a ani v samotné žalobě žalobce neuvádí konkrétní okolnosti, které by odůvodňovaly závěr o ovlivnění výsledku zkoušky v neprospěch žalobce vědomým postupem zkušebny.
118. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí i tiskové zprávy ČOI, předložené žalobcem, žalobce nebyl jediným subjektem, který byl kontrole a následnému uložení opatření v této věci podroben.
119. Ve vzájemně provázaných řízeních byly zkoušeny:
 - dřevěné vnitřní dvevní křídlo plné šířka 800 mm - typ ADORY I, požární odolnost EW/EI 30 DP 3- výrobce ADOR s.r.o., tyto odolaly požáru trvající cca 5 minut;
 - dřevěné vnitřní dvevní křídlo plné šířka 800 mm - typ FLAMMA požární odolnost EI 1, výrobce MASONITE CZ s.r.o., odolaly požáru trvajícímu cca 7 minut;
 - dřevěné vnitřní dvevní křídlo plné šířka 800 mm typ Standard A (konstrukce G01) požární odolnosti EI 30 DP3 výrobce žalobce odolaly požáru trvajícímu cca 7 minut;
 - dřevěné vnitřní křídlo plné šířka 800 mm požární odolnost EI 30 DP 3- výrobce Požární centrum s.r.o. odolaly požáru trvajícímu cca 37 minut.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

120. Z činnosti městského soudu je známo, že rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a hl. m. Prahy ze dne 13. 7. 2016, č. j. 12/1589/14/22 ve spojení rozhodnutím žalované ze dne 27. 6. 2018, č. j. ČOI 117233/16/O100/1000/16/18/Be/Št, byla uložena pokuta ve výši 1 100 000 Kč společnosti ADOR s.r.o. za správní delikt dle § 19a odst. 3 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o technických požadavcích na výrobky“), kterého se dopustila tím, že uvedla na trh výrobek Dřevěné vnitřní dřevní křídlo – typ ADORY I, s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI/EW 30 DP3, ačkoliv tento výrobek nesplnil základní technické požadavky na stavební výrobky ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky a nařízení vlády č. 163/2002 Sb. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem ze dne 11. 3. 2020, č. j. 14A 193/2018-42.
121. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu ze dne 15. 2. 2016, čj. ČOI 23741/15/O100/1000/14/15/16/Be/Št, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů změněno rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu ze dne 28. 1. 2015, čj. 12/0869/14/12/Z, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 2. 2016, čj. ČOI 23741/15/O100/1000/14/15/16/Be/Št, bylo společnosti MASONITE CZ uloženo opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g) a h) zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, vztahující se k výrobku „Dřevěné požární dveře, jednokřídlové, otočné, plné, hladké, typ FLAMMA, s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI/EW 30 DP3“ ukládající žalobci zákaz uvádění výrobku na trh, okamžité stažení výrobku z trhu a zpětné převzetí výrobku od spotřebitelů. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla projednána u zdejšího soudu ve věci vedené pod spisovou značkou 9A 74/2016, napadené rozhodnutí bylo zrušeno ovšem z toho důvodu, že žalobce ještě před zahájením správního řízení dobrovolně realizoval zpětné převzetí výrobků od spotřebitelů, během něhož nejen stáhl všechny výrobky podléhající zpětnému převzetí z trhu a oběhu, ale rovněž umožnil spotřebitelům, resp. zákazníkům, kteří si již takové výrobky zakoupili nebo je mají v držbě, aby je vrátili zpět na náklad žalobce a splnil tak povinnosti vyplývající z § 5 zákona č. 102/2001 Sb.
122. Městský soud v Praze konstatuje, že nikoli jen výrobky žalobce, ale i výrobky dalších subjektů zkušebna PAVUS shledala nevyhovujícími. Jeden z výrobců dobrovolně stáhl výrobky z trhu, druhý se (neúspěšně) bránil uložení pokuty za správní delikt správní žalobou. Zjištěné okolnosti vyvracejí, již tak zcela obecné a hypotetické zpochybnění nestrannosti zkušební laboratoře žalobcem.
123. **Ad e) Videozáznam o zkoušce nebyl podkladem pro zahájení ani vedení správního řízení.**
124. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že videozáznam byl použit právě při mediální prezentaci výsledků kontroly z důvodu větší poutavosti krátké obrazové sekvence v televizních zprávách oproti četbě zkušebního protokolu. Pro účely získání podkladů pro kontrolní akci a navazující správní řízení však bylo postupováno standardně a správní orgán pracoval s oficiálním písemným výstupem z daných zkoušek. Žalovaný se odvolal na § 52 ve spojení s § 3 správního řádu s tím, že je na správním orgánu, aby určil rozsah podkladů potřebný k tomu, aby byl ve věci prokázán skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

125. Podle § 50 odst. 3 správního řádu, *správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.*
126. Podle § 52 správního řádu, *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*
127. Zmiňovaný videozáznam není součástí správního spisu, z odůvodnění prvoinstančního orgánu i napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že za podklad pro rozhodnutí vzat nebyl. Městský soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že není vadou řízení, pokud s ním žalobce nebyl seznámen. Nezákonný by byl postup správních orgánů pouze v případě, že by videozáznam jako podklad pro vydané rozhodnutí použily, avšak neumožnily žalobci se s jeho obsahem seznámit. Žalobní námitka proto není důvodná.
128. f) **Seznam osob přítomných u zkoušky požární odolnosti není nutný k prokázání stavu věci.**
129. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že namítaná absence seznamu osob přítomných u dané zkoušky, není procesní vadou. Podle názoru žalovaného nejde o důkazní prostředek, kterého by bylo zapotřebí k prokázání stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu.
130. Vznesená žalobní námitka postrádá konkrétní obsah. Pokud žalobce uvádí, že seznam osob je nezbytný ke zjištění, zda průběh zkoušky nemohl být něčím ovlivněný, pak není jasné, jakým způsobem by řádný průběh zkoušky mohl být na základě předložení seznamu jí přítomných osob přezkoumán.
131. Pokud žalobce míní možnost provedení výsledků osob přítomných u zkoušky, nic mu nebránilo takový důkazní návrh učinit, nelze klást k tíži správnímu orgánu, že tak žalobce neučinil.
132. **Ad g) Zkouška požární odolnosti byla provedena „v zásadě dostatečně“.**
133. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl: *„dle odvolacího orgánu je, však z hlediska dokumentace předmětu zkoušky výše popsáný stav pro účely výkonu dozoru nad trhem dostatečný ve spojení s dalšími podklady shromážděnými k dané věci v průběhu kontroly zde nevznikají reálné pochybnosti o tom, jaký výrobek byl přezkoušen a výsledek zkoušky průkazně svědčí o tom, že daný produkt ze sortimentu jmenované společnosti nebyl co do požární odolnosti deklarován správně“.*
134. Citované části napadeného rozhodnutí předcházelo podrobné a věcné přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí a zjištěného skutkového stavu.
135. Podle již citovaného § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
136. Ve vznesené žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému nedbalý přístup, aniž by konkretizoval, jakým způsobem byla zásada materiální pravdy v projednávané věci porušena. Formulace použitá žalovaným nepochybně vystihuje, že skutkový stav byl zjištěn v rozsahu nezbytném pro přijetí opatření dle § 7 zákona č. 102/2001 Sb.

137. Ad h) Montážník J. D. mohl montovat odebraný vzorek kontrolovaného výrobku pro zkoušku požární odolnosti. Konstrukce byla licencována od výrobce ADOR, a ten montážníka proškolil. Průvodní dokumentaci montážník důvodně považoval za montážní návod. Montážní a skladovací podmínky neobsahují žádnou informaci o tom, že nejsou montážním návodem. Reklamační řád váže platnost záruky na montážní podmínky, nikoli montážní návod.
138. Posouzením kompetence montážníka J. D. k provedení instalace předmětných dveří před započítáním zkoušky požární odolnosti se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval. Konstatoval, že kvalifikace J. D. byla garantována vedle odborného zaměření jeho živností, též výslovně proškolením od společnosti ADOR CZ. S odkazem na vyhlášku č. 246/2001 Sb., o požární prevenci žalovaný konstatoval, že podmínku speciálního proškolení výrobcem požárně bezpečnostního zařízení pro osobu provádějící montáž zařízení tento předpis nestanoví, ukládá však montážníkovi povinnost dodržet postupy stanovené v průvodní dokumentaci výrobce, kam spadá též montážní návod.
139. Jako montážní návod byl ve zkušebním protokolu PAVUS označen dokument: „montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní firmy Gerbrich s.r.o.“ žalobce nicméně jako montážní návod chápe výhradně dokument: „návod na montáž protipožárních dveří G01, G02 do kovových protipožárních zárubní“ Žalovaný konstatoval, že pokud žalobce připisuje dokumentu „návod na montáž protipožárních dveří“ zásadní bezpečnostní význam avšak, jak sám uvádí, úmyslně jej k předmětnému výrobku nepřikládá, se dopouští nepochopitelného hazardu s bezpečnostní konečných uživatelů daného požárně bezpečnostního zařízení.
140. Přes obsáhlou argumentaci, v níž žalobce trvá na zásadním rozdílu mezi oběma dokumenty, Městský soud v Praze nemůže přehlédnout, že se žalobní námitka míjí s podstatou napadeného rozhodnutí.
141. Podle § 1 písm. k) žalovaným citované vyhlášky č. 246/2001 Sb. o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci) ve znění účinném do 31. 10. 2014, *pro účely této vyhlášky se rozumí průvodní dokumentací - montážní návod, technické podmínky pro projektování nebo provoz, návod k obsluze, požadavky na kontroly, údržbu nebo opravy, podmínky požární bezpečnosti pro používání výrobku nebo zařízení, bezpečnostní listy apod.,*
142. Jak se z protokolu o zkoušce podává, zkouška byla provedena a vyhodnocena na základě mimo jiné průvodní dokumentace vzorku, což byl dokument: montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní a pokyny pro užívání a údržbu výrobků žalobce. Montážní návod připojen nebyl, ačkoli jej vyhláška mezi průvodní dokumentaci zahrnuje. Městský soud nyní ponechává stranou, že žalobce svým postupem, kdy záměrně k výrobku nepřikládá montážní návod, porušuje § 9 odst. 1 a § 10 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v projednávané věci je třeba vycházet z toho, že J. D. disponoval osvědčením pro montáž a servis protipožárních uzávěrů a zároveň měl k dispozici dokument: „montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní firmy Gerbrich s.r.o.“, v nichž jsou podmínky montáže uvedeny.
143. V napadeném rozhodnutí se žalovaný odvolává na vyhlášku o požární prevenci, konkrétně na § 6, který upravuje montáž požárně bezpečnostních zařízení a § 10 upravující společné požadavky na projektování a montáž požárně bezpečnostních zařízení a hasicích přístrojů. Uvedený odkaz není případný, neboť se týká vybavení prostor podnikajících osob

věcnými prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostními zařízeními, nikoli provedení zkoušky požární odolnosti.

144. Pro posouzení věci je podstatné, že zkoušku požární odolnosti realizovala společnost PAVUS podle ČSN EN 1634-1, účinné k 29. 11. 2013, instalace zkušební vzorku je upravena pod bodem 7 technické normy, námitky žalobce v uvedené technické normě nemají oporu. Zvláštní požadavky na osobu, která zkušební vzorek instalovala, technická norma nestanoví.
145. Žalobce by mohl důvodně namítat jen porušení technickou normou upraveného postupu.
146. **Ad ch) Žalovaný nijak nepopřel zjištění žalobce, že v jiných řízeních si mohou kontrolované osoby dveře samy montovat.**
147. Žalobní námitka opět směřuje proti průběhu zkoušky, aniž by však byla konkretizována. Co se týče velikosti spár, žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na vyjádření zkušebny PAVUS ze dne 6. 2. 2014, s tím, že hodnota 6 mm v kontextu ustanovení ČSN nepředstavuje nepřekročitelnou mez.
148. Podle bodu 3.8 ČSN EN 1634-1 spárou se rozumí mezera mezi dvěma sousedícími povrchy, a/nebo okraji, například mezi okrajem křídla a špaletou rámu nebo mezi lícem křídla a ucpávkou rámu.
149. Podle bodu 7.3 ČSN EN 1634-1, *nastavení spár musí být v tolerancích navrhovaných hodnot stanovených objednatelem zkoušky. Tyto hodnoty musí reprezentovat hodnoty užívané v praxi tak, aby byly dodrženy příslušné světlosti.*
150. Jak je zřejmé z protokolu o zkoušce požární odolnosti, měření spár mezi dveřním křídlem a vnitřním rámem dveřní sestavy před začátkem zkoušky bylo provedeno na 12 místech, přičemž spáry mezi zárubní a dveřním křídlem na straně závěsů činily 8,10 a 8,40 mm.
151. Žalovaný překročením hranice 6 mm pokládá za příčinu nezdaru zkoušky.
152. Městský soud v Praze ve shodě s argumentací žalovaného konstatuje, že šíře 6 mm není nepřekročitelná. Je totiž třeba posoudit celý text bodu 7. 3 ČSN, z něhož vyplývá, že *spáry kolmé k povrchu křídla otočných dveří se závěry, nebo čepy nebo otevíravým oknům, nebo těsnost posuvných skládacích nebo svinovacích dveřních sestav nebo otevíraných oken, musí ustálit mezi střední a maximální hodnotou pro každou část dveřní sestavy nebo otevíraného okna v rozsahu spár stanoveném objednatelem. Jestliže jednotlivá naměřená spára jakékoliv části osazené dveřní sestavy mimo požadovaný rozsah při zkoušení kategorie B pro oblast přímé aplikace může objednatel zkoušky pro tyto tolerance konstatovat pouze kategorii A pro oblast přímé aplikace pokud nejsou splněny další podmínky.*
153. Citovaná technická norma stanoví výpočet maximální hodnoty a v tabulce 1 uvádí příklady hodnocení spár. Aby mohla být žalobní námitka uznána důvodnou, musel by žalobce namítat, že spáry při instalaci dveří překročily použitelné přípustné maximum, takovou argumentaci však žaloba postrádá. Tvrzení žalovaného, že žádné dveře namontované s ponechanou spárou 8 mm a více nemohou v ocelové zárubni zkoušce vyhovět tak neobstojí.
154. i) **Žalovaný uvádí, že vůbec nebylo zkoumáno, zda byly porušeny ČSN (zejména ohledně kondicionování) – pouze uvedeno, že i kdyby byly, nemá to vliv na zákonnost.**

155. Takovou argumentaci v napadeném rozhodnutí městský soud neshledává, žalovaný (zcela správně) vysvětlil povahu a závaznost technických norem a konstatoval, že z hlediska přezkumu na druhém stupni správního řízení představuje významnou vadu toliko porušení právem předepsaného úředního postupu, které je způsobilé ovlivnit zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.
156. K tomu městský soud uvádí, že primárním smyslem technických norem je stanovit pravidla pro výrobce, který hodlá uvádět výrobky na trh. Naproti tomu smyslem zkoušky provedené zkušebnou PAVUS bylo ověřit deklarovanou jakost a bezpečnost výrobku uvedeného na trh. Nenaplnění všech formálních náležitostí technických norem ČSN EN 1363-1 a ČSN EN 1634-1, byť na ně protokol o požární odolnosti odkazuje, tedy nemělo žádný vliv na výsledek zkoušky, resp. na zákonnost napadeného rozhodnutí.
157. j) **Zkouška požární odolnosti byla provedena na základě existujících předchozích pochybností Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR.**
158. Žalobce pokládá uvedené sdělení za nové a překvapivé. Ve správním spise skutečně není založeno oznámení či sdělení nebo podnět ze strany hasičského sboru. Městskému soudu není zřejmo, jak, za situace, kdy případné oznámení není součástí správního spisu a není ani podkladem správního rozhodnutí, mohlo být zasaženo do práv žalobce tím, že s ním nebyl seznámen. Žalobní námitku pokládá proto za nedůvodnou.
159. k) **Žalovaný nesdílí pochybnost o způsobu zjištění a zaznamenání nových hodnot v protokolu o zkoušce požární odolnosti. Porovnáním protokolů je zřejmé, že jen došlo omylem k přepsání hodnot od kontrolované osoby Masonite.**
160. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že dané pochybení bylo formálním postupem opraveno.
161. K tomu městský soud konstatuje, že zkušební ústav napravil chyby spočívající v použití části údajů a vyobrazení z protokolu o souběžně probíhající zkoušce nového protokolu o zkoušce požární odolnosti, kterým nahradil protokol původní.
162. Pro řádné provedení zkoušky bylo nepochybně nezbytné postavit najisto předmět této zkoušky, tedy dostatečně specifikovat kontrolovaný výrobek. Popis výrobku se shoduje s údaji uvedenými v průvodní dokumentaci výrobku a prohlášení o shodě vystaveném žalobcem. Po té co byl vzorek odebrán, byl předán zkušebně PAVUS, která během zkoušky zjišťovala, zda vlastnosti kontrolovaného výrobku odpovídají výrobcově deklaraci. Z uvedeného je tedy dle soudu bez dalšího patrné, který výrobek byl podroben zkoušce požární odolnosti a rovněž jaké vlastnosti měl splňovat (deklarovanou požární odolnost EI 30 DP3, tedy minimálně 30 minut). Že tyto vlastnosti kontrolovaný výrobek nesplnil (požární odolnost dveří činila pouze 7 minut) pak beze všech pochybností prokázala provedená zkouška.
163. l) **K ukončení zkoušky požární odolnosti nedošlo z důvodu prošlehnutí plamene, ale v důsledku vložení měřky o průměru 25mm. Podle ČSN 1363-1 došlo k porušení celistvosti a izolace. Závěr o chybném provedení zkoušky nelze činit z deformace namísto prohoření (deformace je podle ČSN 1634-1 známou reakcí na oheň). Z krátkého času zkoušky nelze mnoho vyvodit.**
164. Žalovaný v napadeném rozhodnutí cituje z protokolu o průběhu zkoušky, k odvolacím námitkám potom uvedl, že z okolností, že došlo k porušení celistvosti vzorku právě způsobem popsáním v protokolu o provedené zkoušce a nikoliv prohořením požáru skrz

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rovné dveře nelze vyvodit závěr o chybném provedení zkoušky. Žalovaný konstatoval, že z okolností, že nevyhovující vzorek dveří při zkouškách zpravidla nedosáhne požadované hodnoty požární odolnosti méně výrazným způsobem, než se tak stalo v případě zkoušky zadané žalobcem nelze pro daný případ mnoho vyvodit už jen proto, že předmětná kontrolní akce se od těchto situací odlišovala tím, že šlo o namátkový odběr dozorového orgánu v tržní síti.

165. Městský soud se s argumentací žalovaného ztotožňuje. Jak již bylo shora konstatováno, výrazně kratší odolnost vůči prohoření vykazovaly i ostatní zajištěné vzorky (viz bod 114 rozsudku) šlo o dobu 5 až 7 minut. Jediný vzorek, který obstál, naopak vydržel 37 minut. Tyto skutečnosti vyvracejí argumentaci žalobce, že právě v jeho případě krátká doba zachované celistvosti, byla způsobena chybným provedením zkoušky.
166. m) Žalovaný dospěl k závěru, že kondicionování nemuselo být provedeno a vyjádření zkušební je dostatečné. Vzorek se má pevností a obsahem vlhkosti blížit podmínkám užití v praxi. To bylo splněno, resp. není zřejmé, z čeho má být vyvozován opak. Z kontrolního protokolu ze dne odběru od prodejce ERKADO se nepodává, že by měly být porušeny skladovací podmínky. Nic nenasvědčuje tomu, že by došlo k promáčení. Typickou příčinu nevyhovění představují nevyhovující vlastnosti, nikoli průběh a příprava zkoušky.
167. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí otázkou kondicionování zabýval. Jak uvedl, základním požadavkem aplikovaných technických norem je, aby se vzorek co do pevnosti a obsahu vlhkosti blížil podmínkám užití v praxi. Podle názoru žalovaného tato podmínka byla splněna, respektive není zřejmé, z jakých podmínek předchozí manipulací se vzorkem by měl být důvodně vyvozován opak. V předchozím období byl předmětný kus dveřního křídla pouze uložen u výrobce od něj dopraven k jeho smluvnímu partnerovi společnosti ERKADO cz a zde byl následně zapečetěn a odebrán inspektory České obchodní inspekce a ještě téhož dne předán zkušebně. Ze zápisu v kontrolním protokolu ze dne 18. 11. 2013, kdy byl odběr v tržní síti u společnosti ERKADO proveden se přitom nepodává, že by zde byl vzorek skladován v rozporu s průvodní dokumentací.
168. S argumentací žalovaného se městský soud zcela ztotožňuje. Současně odkazuje na argumentaci uvedenou pod body 97 a následující rozsudku.
169. Žalobce jako důkaz o chybné přípravě zkoušky doložil i novou zkoušku stejného typu dveří provedenou v jiné zkušebně. Výsledek zkoušky byl kladný s dobou požární odolnosti 31 minut. Správní orgány obou stupňů tuto zkoušku odmítly s tím, že šlo o odlišný vzorek dveří. Jak je však patrné z údajů uvedených v odvolání žalobce i rozhodnutí žalovaného, rozdíly jsou minimální a v některých případech byly odlišnosti spíše v neprospěch nově zkoušeného vzorku. Žalovaný se měl s tímto důkazem řádně vypořádat a případně vysvětlit, proč mohou být rozdíly mezi výsledky zkoušek tak značné, nikoli tento důkaz odmítnout s paušálním odkazem na nepoužitelnost výsledku zkoušky.
170. Městský soud v Praze stejně jako žalovaný zdůrazňuje, že se nejednalo o totožný výrobek, který v rámci kontrolní akce odebral správní orgán I. stupně a který byl předmětem zkoušky u zkušebny PAVUS. Žalovaný popsal rozdíly v konstrukci obou typů dveří (šířka dveřního křídla 950 mm dle měření Fires oproti 850 mm u vzorků odebraných správním orgánem v tržní síti) a rovněž rozdíly v rozměrech zpevňující pásky (10 x 1,8 mm dle měření Fires oproti 9,3 x 1,6 mm u vzorků odebraných správním orgánem). Městský soud má za to, že pokud žalobce chtěl prokázat, že totožný typ dveří splňuje deklarovanou klasifikaci požární odolnosti, měl zkoušce podrobit dveře, které správní orgán I. stupně

odebral v roce 2013 ze stejné skladovací série a které byly ponechány zapečetěné na provozovně jakožto referenční vzorek. Předložením takového důkazu by žalobce dodal relevanci všem svým odvolacím, potažmo žalobním námitkám.

- 171.n) Ani zkouška materiálové skladby kontrolovaného výrobku nedopadla pro žalobce příznivě. Vzorek se neshoduje s vlastnostmi vzorku úspěšně otestovaného zkušebnou v roce 2006. Předmětné rozdíly v konstrukci jsou takového rázu, že přesahují rámec přímé aplikace původní úspěšné zkoušky a doklady o posouzení shody tak již na takto pozměněný produkt nelze vztáhnout.
172. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně odkázal na podklady založené ve spise týkající se požární zkoušky výrobků společnosti ADOR CZ s tím, že orgán prvního stupně z porovnání vlastností certifikovaného vzorku z produkce společnosti a vzorku dveří G01 vyráběného žalobcem v licenci od společnosti ADOR dospěl k závěru, že rozdíly jsou takového rázu, že přesahují rámec přímé aplikace původní úspěšné zkoušky a příslušné doklady o posouzení shody tak již na takto pozměněný produkt nelze vztáhnout.
173. Ohledně dveří ADOR 1 žalovaný konstatoval, že společnost ADOR CZ podávala vysvětlení ke změnám v materiálové skladbě dveří a toto vysvětlení nepůsobilo věrohodně. Schválení změn na dveřích G01 touto společností proto žalovaný nepovažuje za významný argument již proto, že v případě samotné společnosti ADOR toto vysvětlení rovněž neuznal jako dostatečné. Pokud jde o stanovisko Ing. Č. vydané pod číslem 74092014, žalovaný po zhodnocení daného dokumentu dospěl k závěru, že nejde o důkazní prostředek svědčící výrazně či jednoznačně v žalobcův prospěch. Ing. Č. se postupně zabýval třemi typy změn, k nimž na předmětném výrobku došlo, a to oproti vlastnostem původně testovaného vzorku, jak byly zaneseny v tehdejší technické dokumentaci, jedná se o 1) změnu rozměrů dřevěných profilů rámu dveřního křídla, 2) odstranění protipožární zpevňující pásy z okapové hrany dveřního křídla a 3) změny rozměrů osazené protipožární zpevňující pásy. V napadeném rozhodnutí se žalovaný dále podrobně zabýval stanoviskem Ing. Č. a dospěl k závěru, že nelze dát přednost okolnosti přetrvání platnosti certifikátu před zjištěními ze zkoušek provedených na výrobcích odebraných v tržní síti, které dokládají nevyhovující požárně bezpečnostních charakteristiku.
174. Městský soud v Praze k tomu konstatuje, že předmětná dveřní křídla byla kontrolory odebrána z běžné distribuce, byla tedy nabízena odběratelům jako protipožární dveře. Žalobce jako výrobce spotřebiteli v rámci průvodní dokumentace deklaroval, že doba prohoření u tohoto výrobku bude 30 minut. V rámci zkoušky požární odolnosti bylo zjištěno, že dveře odolaly ohni po dobu 7 minut, poté došlo k jejich prohoření.
175. Žalobce výsledek zkoušky přičítá jejímu vadnému provedení. Jako důkaz ke svému tvrzení předložil měření provedené firmou Fires, které se však týkalo jiného výrobku a doklad o zkoušce, která byl u předmětných dveří provedena s úspěchem v roce 2006, od této doby však došlo ke změně v materiálním složení dveří. Zcela zjevně žádný z těchto důkazů není s to vyvrátit výsledky zkoušky provedené zkušebnou PAVUS a zvrátit rozhodnutí žalovaného.
176. Žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně se jeho námitkou nezabýval, v podaném odvolání vznesl tuto námitku a žalovaný se s touto námitkou nevypořádal; pokládá proto napadené rozhodnutí za vadné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

177. Správní řízení vychází ze zásady dvojinstančnosti, odvolací řízení je postaveno na apelačním principu, který umožňuje odvolacímu správnímu orgánu ve věci rozhodnout (§ 91 správního řádu). Pokud žalovaný opominutou námitku v odvolacím řízení sám vypořádal, nedopustil se nezákonného postupu. Žalobní námitka není proto důvodná.
178. o) Centrum stavebního inženýrství (CSI) jako osoba provádějící u žalobce dohled nad výrobou uvedla, že systém řízení výroby byl v pořádku. Zkušebna uvedla, že došlo k jeho úplnému selhání. U CSI ale nelze odhlédnout od toho, že jde o obhajobu vlastní činnosti, jelikož nad systémem řízení výroby vykonával dohled. Platnosti certifikátu nelze dát přednost před výsledkem zkoušky.
179. V napadeném rozhodnutí se žalovaná podrobně argumentací žalovaného zabývala. Setrvala na stanovisku, že pro rozhodnutí ve věci je zásadní výsledek zkoušky o požární odolnosti.
180. I podle názoru městského soudu je tento výsledek pro posouzení věci rozhodný. Výsledek dohledu CSI však nemusí být s tímto konstatováním nutně rozporu. Z provedeného dokazování vyplývá, že dveře původní konstrukce podmínky protipožárních dveří splňovaly, došlo však k (výrobce schválené) změně v jejich materiálové skladbě. Tato skutečnost je podle názoru městského soudu příčinou jejich selhání při prováděné zkoušce.
181. p) Pro certifikaci se zkouší dveře zvlášť v zárubni ocelové a zvlášť v zárubni dřevěné. V dokumentaci byla ale doložena jen zkouška v ocelové zárubni. CSI a Technický a zkušební ústav stavební uvádějí možnost montáže do dřevěné zárubně. Dveře odebrané pro kontrolu byly dle přiložených osvědčení určeny do ocelové zárubně. V dřevěné zárubni by dveře podle ČSN 1634-1 nemohly dopadnout hůř, nelze ale očekávat, že by zkouškou prošly.
182. K uvedené námitce žalovaný konstatuje, že podle přiložených osvědčení o požární odolnosti šlo o dveře výslovně určené do ocelové požární zárubně. Ve prospěch žalobce žalovaný uvedl, že v případě zkoušky PAVUS zachycené v protokolu měl dopadnout zkoušený požární uzávěr v kritériu celistvosti pouze lépe, pakliže by byl vzorek dveří v témž uspořádání zkoušky namontován do dřevěné zárubně namísto zárubně z oceli. Při zkoušce požární odolnosti dřevěného dveřního křídla je z hlediska splnění kritéria celistvosti méně příznivou variantou zkouška s otevíráním křídla směrem do pece, neboť to se při hoření smršťuje. Vznikají spáry mezi dveřmi a zárubní umožňující průchod měřky. Uvedené platí pro dřevěné dveřní křídlo namontované, jak v kovové zárubni, tak v dřevěné zárubni. Dřevěný materiál zárubní má však tendenci chovat se stejně jako dřevěné křídlo, zatímco ocel se v požáru roztahuje, následkem čehož se snaží prohnout opačným směrem než dřevěné dveřní křídlo. Při vzniku spár na horním a dolním okraji dveří a porušení celistvosti u takto uspořádané zkoušky může spolupůsobit osazení dveří v ocelové zárubni, zatímco osazení dřevěné zárubně tento vliv nemá, při ohnutí by zde měl mít druhově shodný materiál tendenci vznikající spáru zmenšit. Žalovaný však konstatoval, že ani v takovém případě by nebylo možné očekávat zvýšení požární odolnosti takovou měrou, aby předmětný výrobek ve zkoušce obstál.
183. Městský soud k tomu konstatuje, že kontrola v oblasti požární bezpečnosti nesmí být vedena snahou ulehčit výrobcům bezpečnostních prvků jejich činnost, snížením požadavků na jejich vlastnosti, či vytvářením zkušebních podmínek vyhovujících jejich výrobcům. Rozhodným kritériem prováděné zkoušky bylo přiblížit se běžným podmínkám. Pokud spotřebitel zakoupí předmětné dveře a provede jejich řádnou instalaci, potom musí být bezpodmínečně garantována jejich odolnost proti požáru.

184. Pokud ve zkušebně došlo k prohoření za 7 minut, není myslitelné, aby byl takový výrobek nadále na trhu.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

185. Městský soud v Praze konstatuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a vypořádalo se se všemi odvolacími námitkami. Závěry k nimž žalovaný dospěl, mají oporu ve správním spisu a odpovídají zákonné úpravě. Jelikož neshledal důvodnou žádnou žalobní námitku, Městský soud v Praze žalobu podle § 78 odst. 7 zamítl.
186. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. září 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

